

***Câteva date biografice:***

***Data nașterii: 3 decembrie 1939, comuna Finta Dâmbovița.***

***Studii: Școala Medie IL Caragiale Ploiești (1954-1957) și ASE, București (1957-1962). Am lucrat ca economist în diverse întreprinderi de comerț exterior: Prodexport, Mercur, Confex, Cesarom din București, Agenția economică română de pe lângă Ambasada României la Belgrad (1970-1974), și ca redactor la ziarul Dreptatea în 1990.***

***Sunt pensionar și locuiesc în comuna Băneasa, județ Giurgiu din noiembrie 2000.***

**Cărți publicate:**

- ***Domnul Liszt, poezie, editura Destine, 1994***
- ***Impozit pe prostie, proză umoristică, ed. Destine, 1994***
- ***Invitație la castel, sonete, ed. Sagittarius, 1995***
- ***Vestitorul, poezie, ed. Semne, 1999***
- ***Condorul, poezie, ed. Orion, 2001***
- ***La cules de stele, poeme haiku, ed. Ambasador, 2004***
- ***Prepeleac cu lună, poeme haiku, ed. Ambasador, 2004***
- ***Inscripție pe bobul de orez, poeme haiku, ed. Ambasador, 2005***
- ***Miniaturi sub lupă, cugetări, ed. Ambasador, 2005***
- ***Locuiesc într-o lacrimă suspendată, poezie, 2005 (lucrată pe calculator)***
- ***Autoportret fără oglindă, poezie, 2005 (lucrată pe calculator)***
- ***Fântâna în care se văd sufletele, poezie 2005 (lucrată pe calculator)***
- ***Floare de lotus, poezie, ed. Semne, 2006***
- ***Coana mare se mărită, teatru, proză, ed. Amurg sentimental, 2006***
- ***Scara interioară, poezie, ed. Amurg sentimental, 2007***
- ***Păsări și cuvinte, poeme haiku, ed. Amurg sentimental, 2007***

**În colaborare:**

- ***Din tainele prieteniei, poeme tanrenga, coautor Radu Patrichi, ed. Amurg sentimental, 2006***

***Am mai participat, cu poezie în principal, la circa 12 volume colective, autori: Radu Carneci, George Chirilă, Marcel Crihană, Valeriu, Filimon, Ion Machidon, Gabriel Bacovia.***

## Știința și arta sonetului

Între speciile de poezie cu formă fixă – sonetul, rondelul, glosa, gazelul, pantumul, catrenul și poemul într-un vers -, sonetul ocupă un loc privilegiat. În orice caz, autorii care se supun de bună voie formelor fixe, îl preferă tuturor celorlalte tipuri de poezie. Formal, această specie (cu etimologie italiană – sonetto – și în franceză – sonnet) are o distincție care atrage, căci de la început ea a tins spre un rafinament de statuie antică, iar ideatic a năzuit să fie echivalentul unui țipăt al sufletului – de bucurie sau de durere -, o clipire de ochi în fața fulgerului orbitor al sublimului.

Sonetul are 14 versuri, adică 4 strofe: două catrene și două terțete. Versul are măsura variabilă: endecasilabul (11 silabe) la italieni și la români, alexandrinul (12 silabe) la francezi, decasilabul (10 silabe) la englezi, etc. Rimele catrenelor, în număr de două doar, sunt îmbrățișate și în sens invers; terțetele au și ele numai două rime, fie încrucișate, fie îmbrățișate, după următoarea schemă:

I	II	III	IV		III	IV
a	b	c	d		e	e
b	a	d	e		e	e
b	a	c	d		d	d
a	b					

În mod obișnuit, ultimul vers al sonetului este o concluzie a întregului conținut al poeziei și exprimă o idee generală sau o sentință. Astfel, din Michelangelo: „O, minte cel ce-n adevăr nu crede!” ; „ Sub daruri mari plăpânda-mi vlagă piere ” ; „ Și numai Tu poți soartei da schimbare ” ; din Eminescu: „ Nu-nvie morții – e-n zadar, copile! ” ; „ Iar timpul crește-n urma mea – mă-ntunec! ”

La Shakespeare, sonetul se încheie ca morala unei fabule, în două versuri: „Ești prea frumos să vrei de tot să mori/ Și viermii doar să-i lași moștenitori ” ; Cu dragostea ta, doar, de m-aș alege / Eu viața nu mi-aș da pe-a unui rege. ”

Iată două sonete alcătuite după schema clasică (4-4-3-3), unul străin și altul românesc: 285 de Michelangelo: „Sosi pe-o mare prinsă în furtună,/viața mea, cu-o barcă-aproape spartă,/ în portul ce păcatele nu iartă/ și nu primește decât fapta bună.// Văd bine că greșit-am împreună /și eu și fantezia mea deșartă,/ ce idol și monah făceam din artă / și tot ce mintea-și vrea spre rău, nebună.// Iar azi când merg spre două morți, din care/ de una-s sigur și mă paște alta,/ iubirea, vană ieri, und' mă va duce?// Nu-mi dă odihnă pensula, nici dalta,/ ci doar Acel ce pentru-mbrățișare/ spre noi desface brațele spre cruce ” ; De-ar mai cădea o stea de Perpersicius: “Iubirea noastră s-a născut/ În nopțile când au căzut / Din cer nenumărate stele,/ Ca lungi șiraguri de mărgele.// Iubirea noastră a crescut/ Când frunza toată a căzut,/ Când trist cântau, pe tinichele,/ Tot picături de ploaie, grele.// Vezi, Fatma, când abia năștea/ Iubirea noastră, orice stea/ Ne-nveselea din cer căzând,// Dar azi când ne iubim și când/ De vânt orice copac se frânge,/ De-ar mai cădea o stea, am plânge ” .

Iată acum 3 sonete cu cele 14 versuri dispuse astfel: Când e să plec, la fiecă pas mă-ntorc din cale, de Francesco Petrarca: „Când e să plec, la fiecă pas mă-ntorc din cale/Spre tine. Greu purtându-l, mi-e trupul frânt în două...//Sorbind același aer cu tine, vlagă nouă/ Recapăt. Și-aștel iară pornesc. Dar tot cu jale// Apoi, din nou cu gândul la bunul drag ce-l las/ La drumul fără capăt și viața-mi trecătoare,/ M-apasă deznădejdea, și lacrimi amare/ Din ochii-mi se revarsă cu fiecare pas// Și-n trista-mi tânguie mă roade-o îndoială:/ Așt trup al meu de humă cum oare se desparte/ De sufletul lui – care ești tu – plecând departe?// dar Amor îmi răspunde: E-o veche rânduială/ Ca omul care arde în flacăra iubirii/ Să stea desupra legii și în afara firii! ” ; XLIV de Shakespeare: „ Greoaia carne de-ar putea fi gând/ Bațjocura nici unei depărtări/ N-ar ști să-mi curme zborul săgetând/ Spre țarmii-n care stai, noian de zări,/ - Că pasul meu tot altă țărână bate/ Decât bați tu, nici nu m-ar mai durea!/ Căci gândul țări și mări ar ști străbate/ Ca gândul iute, până te-ar afla.// Dar mă ucide gândul că nu-s gând/ Să-nghit lungii mii de leghe pân-la tine,/ Și că pământ și apă-n trup având,/ Rămân să-nduplec Timpul prin suspine,// Primind de la stihii atât de-ncete/ Doar lacrima, durerilor pecete. ” ; Întâlnirea eminențelor, de Ion Untaru: „ Interior de vilă florentină/ Cu Rembrandt pe pereți și vinuri rare/

*Splendori din depărtatele Buhare/ Și muzici strecurate în surdină// Extatice statui cerșind luimină/ Și de la ceruri - mută implorare/ Pentru aceeași vinovată stare/ De condamnat privind o ghilotină// Mesenii beau din cupele burgunde/ Distincția coboară lin din lustre/ Pe fețele blazate și ilustre,/ pe degetele cu inel rotunde,/ Pe fumul care macină havane/ Când ei întind istoriei capcane.”*

**Rezumând și adăugând încă o manieră nepomenită mai sus, dispoziția celor 14 versuri ale sonetului arată astfel:**

- La Petarca: 2-2-4-3-3
- La Michelangelo: 4-4-3-3
- La Shakespeare: 4-4-4-2
- La Verlaine și Baudelaire (accidental): 3-3-4-4
- La Ion Untaru: 4-4-6

**În ciuda rigidității formale - care nu poate fi ignorată - , sonetul a oferit de la început posibilități infinite de ilustrare a unor variate concepții și sentimente, intersectându-și domeniul cu alte specii bazate pe conținut: cu meditația, elegia, pastelul, idila, oda, satira, pamfletul, etc. Mulți poeți l-au cultivat tocmai pentru că această formă fixă, li s-a părut adecvată sentimentelor și stărilor lor sufletești. Pierre Ronsard de exemplu, își concepe o parte din sonete ca pe niște poeme de dragoste, iar pe altele ca pe niște elegii (în vol. Sonete despre soarta Mariei); sonetele lui Shakespeare au conținut erotic, ca și acelea ale lui Michelangelo, printre care se găsesc pe alocuri și câteva arte poetice; sonetele lui Eminescu sunt elegii, ale lui Mihai Codreanu (în vol. Statui) meditații filosofice, în timp ce o bună parte din sonetele lui Grigore Hagiu sunt ode (de ex. Horea, Avram Iancu, Tudor, Cuza); Florile Răului, celebrul volum de versuri al lui Charles Baudelaire, cuprinde numeroase sonete cu diverse finalități, de la atât de cunoscutul Corespondențe, care este o artă poetică, și până la Sonet de toamnă și Tristeți ale lunii, care sunt pastelluri; sonetul Vocale al lui Arthur Rimbaud se vrea o artă poetică, gemăună cu Arta poetică a lui Verlaine, în care li se conferă vocalelor puterea de a circumscrie valențe estetice (A negru, E alb,/roșu, U verde, O de-azur,/ Latentele obârșii vi le voi spune-odată: / A - gol de umbră, chingă păroasă-ntunecată/ A muștelor lipite de-un hoit, jur împrejur... ” ) etc. etc.**

**Așadar – formă și sens identic. Am putea vorbi despre o știință și o artă a sonetului înainte chiar de a ne referi câtuși de puțin la volumul de față. Deocamdată, în aceste rânduri introductive, se cuvine să pomenim numele câtorva dintre cei mai cunoscuți sonetiști din lume și din literatura română:**

- italieni: Dante, Petrarca, Michelangelo și Torquato Tasso;
- francezi: Ronsard, Victor Hugo, Musset, Théophile Gauthier, José-Maria de Hèrédia, - Leconte de Lisle, Baudelaire și Verlaine;
- englezi: Shakespeare, Milton, Keats, și Browning;
- germani: Goethe, Schlegel și Cerri;
- spanioli: Cervantes și Góngora;
- români: Gh. Asachi, Eliade Rădulescu, Eminescu, Macedonski, O. Goga, D. Anghel, Mihai Codreanu, V. Eftimiu, Vasile Voiculescu, Perpessicius, C D Zeletin, Grigore Hagiu ș.a.

**Ion Untaru, autorul volumului de față, s-a născut la 3 decembrie 1939 în comuna Finta, din județul Dâmbovița (unde a dat Matei Basarab una din bătăliile sale în 1654). Urmează școala elementară în satul natal, iar cea medie la Liceul „I.L. Caragiale” , ca și Nichita Stănescu și criticul Eugen Simion.**

**Își descoperă atracția către poezie în anii de școală, prin lectură, și grifonează și el - cum l-am, auzit odată spunând – câteva încercări lirice nevinovate, pe care nimeni nu i le ia în seamă și le taxează drept... nebunii.**

**După absolvirea facultății de comerț exterior la A.S.E. București, Ion Untaru poornește în căutarea de cenacluri literare, căci bănuia că aici în capitală s-au adunat din toată țara cei mai isteți condeieri și că frecventarea acestora l-ar putea ajuta să revină la pasiunea lui de altădată, cu speranța că pe această cale s-ar putea ca într-o zi să capete convingerea că nu o face fără rost.**

**Frecventează, deci, cenaclul „Nicolae Labiș” și aici are ocazia să-i asculte – în intervenții cel puțin interesante – pe Eugen Barbu și Ion Lotreanu; cenaclul „ G. Bacovia” , în cadrul căruia critica orală – vorba lui Thibaudet – era exercitată cu deosebit aplomb și farmec**

expresiv de către Ion Rotaru, Valeriu Filimon și Florentin Popescu; cenaclul „ Nichita Stănescu ”, unde îl ascultă fascinat – lansat în ditiramb ori diatribă – pe Alex. Ștefănescu; cenaclul „ Destine ”, în care a înțeles ce forță reprezintă pentru scris prietenia literară și comprehensiunea critică...

Debutază în anul 1989 în placheta colectivă Mugur alb a cenaclului „G. Bacovia ”. În anii 1990 și în 1992, publică proză scurtă în Destine și Strict Secret.

Editorial, debutează în anul 1994 cu placheta de poezii Domnul Liszt. În același an, îi apare și volumul de schițe umoristice Impozit pe prostie, ambele la editura Destine din București.

Referind despre Domnul Liszt, în revista „Amurg sentimental ”, nr. 4 din august a.c., scriam, între altele: „ Trecând printre oameni numai în vârful picioarelor, ca să lase, parcă, sufletelor pe care le întâlnește răgazul de a sta de vorbă fără martori cu Eternitatea, Ion Untaru își întemeiază gândirea poetică și creația numai pe șoaptă. Cele mai multe din poeziile prezentului volum aceasta și sunt: cuvinte și imagini care, stând la taifas, nu uită nici o clipă s-o facă decât pe șoptite ”.

În general, rămânem la această părere și după lectura sonetelor din volumul de față, de data aceasta întemeindu-ne poziția pe tonul calm, sapiențial, necontondent al majorității meditațiilor) căci meditații sunt, cu puțin excepții, sonetele lui Ion Untaru) cu care autorul iese azi pe piața literară.

Un prim lot, destul de bogat ilustrat, îl formează sonetele gândite ca manifeste literare, ca arte poetice sau, în orice caz, ca poezii care reliefează o atitudine sau alta a artistului față de existență sau față de artă. Includem aici sonetele: Instrumentar, La urma urmei, Divergență, Dificultatea alegerii, Banal cotidian, Navigatorul solitar, Ah, visătorii! și Maladie. Nu pentru că ar da un răspuns – căci nu dă -, dar pentru că pune niște întrebări care ar cere (sau nu ar cere?) o oarecare disjuncție între știința sonetului și arta acestuia, cităm sonetul La urma urmei: „De unde zboru-și va lua sonetul:/ Întâiul vers sau poate-ntâi cuvântul/ Destul ar fi să-i scapere avântul/ Au musai e să-i împletești libretul?// Se lasă greu cuprins anahoretul/ La înălțimi amețitoare vântul/ Oricât ar bate peste-ntreg pământul/ Nu-l va clinti din loc pe el, ascetul// Corespondențe stranii sau reflexe/ În care parte s-a născut proiectul/ Silabele cu care arhitectul/ Înălță turnuri, bolte genuflexe,/ Ori mamora la care să aspire/ Și pentru care intră în turnire?”

Deocamdată, după o lectură în care, - recunoaștem – am urmărit cu aceeași diligență câtimea de artă și partea de meșteșug din fiecare din cele 132 de sonete, încercăm să fomulăm noi un prim răspuns: asemena sculptorului care, în fața blocului de marmoră sau a pumnului de lut abia adus acasă, așteaptă să-l săgeteze ideea (să-l viziteze inspirația), poetul înconjurat de cuvinte, imagini și schițe de tot felul, e abia pregătit pentru zbor. Nu știe însă, ce încercare îl așteaptă și nici dacă în final va ieși biruitor ori va fi înfrânt. Așteaptă un semn. Așteaptă să i se aprindă lumina harului. Fără de aceasta, orice năzuință e zadarnică, orice speranță e clădită numai pe nisip. De aceea, poetul ia condeiul și, ingenuncheat în fața foii albe, își începe travaliul. O zi, o napte, o sută de zile, o sută de nopți... Sonetele lui Ion Untaru își datorează făptura în egală măsură inspirației, care e de natură divină, și trudei necurmăte asupra cuvântului...

Sugerăm lectorului interesat să citească pe îndelete sonetul Enumerare, care, ca joc de cuvinte, ne amintește de Vocale-le lui Arthur Rimbaud, și să înțeleagă dacă, vorba lui Ion Untaru din sonetul citat mai sus, „Destul ar fi să-i scapere avântul/ Au musai e să-i împletești libretul?” Iată textul la care ne referim: „ Cantilenă reverie/ melancolie trepte meri/ vioară lut concert căderi/ praguri sfere veșnicie// uragane toamne veri/ cavalcadă apă vie/ alambicuri terezie/ recidivă învieri/ insomnii deșert sudoare/ utopie vânturi ploii/ punte flăcări scrum paloare/ autodafé – altoi!”

Observator al realităților din jur, poetul înregistrează ceea ce i se pare esențial, se încruntă în fața injustițiilor și neadevărului, a falsului și ipocriziei, reflectează – de cele mai multe ori cu o amărăciune nedisimulată – vituperează ori, considerându-se înfrânt, își recunoaște – nu fără să scrâșnească – neputința. Câteva sonete dezbat, pe un ton de mânie abia reținută, tema frustrării de unele drepturi într-o societate clădită pe abuz de minciună: În calea destinului, Furtul viselor, etc.

Emblematic – și pentru ideile conținute și pentru știința și arta formală – este Furtul viselor: „În viața noastră au pătruns vampirii/ Și fără vlagă ne-au lăsat himere/ Atât de multe otrăvite mere/ ne-au pus pe masă surâzând fachirii// Pe urmă ne-au furat din vise zbirii/ Și năvăliți la dulcile

*mistere/ Ne-au tot închis în strâmte falansterne/ Din care ieși făcându-ți harakiri// Ne-am contopit cu teama de înfrângerii/ Și obosiți de cale mesagerii/ Venind din galaxiile tăcerii/ În care cete albele de îngeri / Presară-ncet luminile celeste/ În calea noastră-atâta cât mai este.”*

*Multe din sonetele lui Ion Untaru sunt satire și chiar pamflete. Și pentru că unele din ele sunt ocazionale - căci i le-au sugerat poetului evenimentele de la doi pași de el -, cităm pentru exemplificare sonetele: Play back, Ora de vară și Biserica. Reproducem textul celui dintâi și pentru ca, între altele, să subliniem prezența unui îngambament - procedeu predilect al poetului, pe care îl găsim într-o mulțime din creațiile sale: „În mai de unu, cum își amintește/ De ziua celor harnici fiecare,/ Leșeam cu garderoba la plimbare/ Bătând din palme și pocnind din dește// La fel oltenii cum strigau: „la pește!” / Zvârleam din noi cuvintele pe care/ Ni le/adusese „ fratele” mai mare/ Să-l gâdile pe cel mai mic, firește// Și care da extaziat din mână/ Suît pe niște scânduri la-nălțime/ Deși sta prost cu limba – cea română.../ Oh, tinerețe ce nu iei în seamă/ La câte-ai fost în stare să dai vamă!”*

*Câteva sonete sunt poeme de dragoste, iar altele, într-o tradiție în special parnasiană, pasteluri. Nemulțumit însă de tarele sociale și de numeroasele dovezi de lichelism înregistrate zilnic, poetul acordă acestei lirici „ușoare” mai puțină atenție. Pot fi, totuși, reținute pentru frăgezimea multora din versuri, pentru rimele rare și nelipsitul îngambament (care taie răsuflarea ca un luping), sonetele: Lebăda vieții, Zăpada mieilor, Aniversare, Pădurea ca un vis furat, Încă o dată, Apa vie, Exilați pe planeta iubirii, Solitudine, Toamna de două ori, Furtună, ș.a. Ultimul din acestea este exemplar nu numai pentru scenariu – care amintește de simfonia de cuvinte din povestirea Singur de C. Hogăș -, dar și pentru meșteșugita îmbinare a elementelor plastice cu cele muzicale (evident, pervertite în efecte artistice): „ Trec norii mari de vată pe la geamuri/ Cabana – îmbrăcată într-o haină/ De ceață plumburie ca o taină/ Mărunte scame atârând de ramuri// Înghite hăul rânduri-rânduri flamuri/ Rivalii-nfrânți, oștirile se caină/ Fug păsări speriate care-ngaimă/Pe limba lor tulburătoare blamuri// Furtuna-mpinge bolovani de-a dura/ Închipuind dragoni ori zmei cu fală/ Pe bidivii de câlți ce dau năvală/ Spre morile de vânt în aspra, dura/ Pe piscuri bățiile regizată/ Dintr-o poveste de demult uitată.”*

*Atenția la muzicalitatea poetică - despre care vorbim mai ales de la Arta poetică a lui Verlaine încoace (ne amintim de versul emblematic; „De la musique encore et toujours!”) nu este deloc accidentală în sonetele volumului lui Ion Untaru. Nu este însă vorba de o obsesie, ba nici măcar de o pusilanimitate ca la simboliztii instrumentaliztii bunăoară, în viziunea cărora efectele sonore asigurau nu numai plăcerea lecturii, ci și valoarea textului literar. Ion Untaru amestecă tot timpul elementele muzicale cu cele vizuale, ca Baudelaire de exemplu, ori ca Bacovia (care adăuga ansamblului și elemente olfactive) și, dacă nu obține niciodată „ o pictură parfumată cu vibrări de violet ”, meșteștește câte o bijuterie prețioasă în care îngambamentul și rima rară („ creste” - „ Everest e ”) emulează cu simbioza vizualului cu auditivul: „ Îmi trec în somn călări pe frontispiciu/ Și cavalcada urcă înspre creste/ De parcă-n capul meu un Everest e/ Și ei își cată locuri la ospiciu// Aud cum sună goarnea celeste/ Și trâmbițele pentru sacrificiu/ Văd focuri mari la locul de supliciu/ Plutesc prin aer vaiere. Proteste/ În arbori negri, corbii stau la pândă/ Un ceremonial cu oră fixă/ La care condamnatul încă lipsă/ E ultimul la locul de osândă/ Bat tobele. Și încordarea crește;/ Iată-l venind: Ce-ngândurat pășește!”*

*Evantaiul priceperilor poetice ale lui Ion Untaru, ca și acela al harurilor dăruite lui de Divinitate, al științei de a comunica expresiv cele mai banale gânduri și idei, ca și instinctul artistic, este foarte larg. Cunoscând, de pildă, într-o măsură deloc neglijabilă, taina mimetismului stilistic superior, el compune o bacoviană de toată frumusețea, depărtată exact cât trebuie de orice bănuială de plagiat și de falsă memorie: „N-am găsit iubito flori pentru tine/ Oricât m-aș fi sculat de dimineață/ A trecut azi Bacovia prin piață/ Și-I caută doi domni în limuzine// Magnoliile zac bolnave-n ceață/ Spitalele de muribunzi sunt pline/ Eu caut, iubito, flori pentru tine/ Florăreasa a murit azi dimineață// Și-avem de astăzi în oraș doi morți/ Nici nu mai știu din noi care-i cel viu/ Tu mă aștepți tăcută-ntr-un sicriu/ Copiii în doliu așteaptă la porți/ Să treci ca mireasă a nopții prin nori/ Pentru tine, iubito, n/-am găsit flori.”*

*Altădată, ca Charles Baudelaire în mai multe din poeziile sale (de exemplu, în Unei cerșetoare roșcate) și ca B.P. Hașdeu în Odă la ciocoi – păstrând proporțiile, bineînțeles -, Ion Untaru își*

*intitulează un sonet Domnului..., ca și când ar fi vorba de o dedicație propriu zisă, dar derulează o satiră care, măcar pe alocuri, atinge savoarea comunicării: „Subțire dedicație de carte/ La care ai ajuns fără să vrei,/ Asemeni unui premiu ce nu-l ieși/ Când vine prea de sus sau de departe/ Pe unde-o fi maestru-n care parte/ Înconjurat de fani și de femei/ Ei, gloria și biograful – trei/ Strângând la piept „Istoria dell'Arte” ?// S-a dat jos de pe soclu pentru tine/ Te simți un altul.Ți-ai ieșit din fire/ „ Părtaș ” și tu de-acum la nemurire/ Că flauturi și muzici florentine/ Nu sunt de-ajuns cât poți să pui parafe:/ De mâine vinzi și tu autografe ”*

*Într-unul din cele 683 de sonete alevolumului8 din Opere (1980), minunatul – și atât de rar facilul – Victor Eftimiu scria: „Sonetul este-un leu culcat pe labe/ E uraganul ce pândește valul,/ Nu-i flutur grațios ca madrigalul,/ Ci forță-ncătușată în silabe -/ Cizetelor, alege-le nababe,/ Catrenelor să le-ntărești finalul.// Să fie cald sonetul, dar veșmântu-i/ Să-l făurești din cea mai rece formă;/ Să-l reîncepi de câte ori îl mântui.../ Și-oricât de grea ar fi această normă/ Și-oricât ar fi de greu deznodământu-i/ Să nu se vadă munca ta enormă!” (Sonetul este-un leu...).*

*Citim acum încă o dată sonetele lui Ion Untaru, adică facem o relectură – cum ar zice un critic trăit și pățit ca Alex. Ștefănescu, care ține azi atât de mult la revizuirea valorilor – și încercăm să vedem în ce măsură autorul a respectat consiliile lui Eftimiu, care, chiar dacă s-au mai auzit și de la alții, merită să fie luate în seamă de orice creator liric, indiferent de vârstă și valoare. Rezultatul este categoric pozitiv: nici unul din sonetele volumului *Invitație la castel* nu este teatral, adică nu urmărește, printr-o retorică găunoasă, efectul ieftin; cazurile de rime slabe aproape nu există, de cele mai multe ori rimele sunt rare (realizate uneori pe bază de ingambament), „nababe”, cum zice Eftimiu; întărirea catrenelor nu se face obstinat, însă cele două terțete (care merg tot timpul laolaltă ca o strofă senarie) sunt la toate sonetele (detaliul acesta se poate ușor verifica) cele mai frumoase; pe imperativul „ Să fie cald sonetul ” nu suntem siguri (sonetele lui Mihai Codreanu, din volumul *Statui*, au părut multora reci, fără viață, deși alții l-au socotit, ”sonetistul prin excelență al literaturii române ”): nici Petrarca, Michelangelo, Shakespeare ori Eminescu nu au reușit, probabil, să însuflețească tot ce au creat (să mai pomenim de „răceala” poeziilor lui Ion Pillat, după părerea lui G. Călinescu?), în fine sonetele, mai toate, par datorate unor iluminări, dar și unor combustii interioare uriașe (efortul creator, însă, nu se vede decât pe alocuri, lupta cu forma însemnând, în cazul de față, lupta contra unor licențe lexicale, nu întotdeauna învinse cu eleganță).*

*Dacă poetul este mulțumit de ceea ce a ieșit din mâinile sale? Dacă i-a ajuns „muniția” ca să-și susțină „ambitiția”? Să-i dăm cuvântul pentru ultima oară: „La cât m-a-mpins ambiția deșartă/ Să termin într-o viață-așa de scurtă/ Că cel mai mult trudii doar pentru burtă/ Și fluierai a pagubă-nspre artă// Un paradis printr-o fereastră spartă/ Tăiat pieziș de zodie-ntr-o iurtă/ Și zilnica mea grijă pentru turtă,/ Certat cu fiscul vieții ce nu iartă// Mă uit în urmă: nu știu ce rămâne;/ Mă uit în față: nu știu ce urmează/ Ambiguă morala derapează/ Cine-ar putea finalul să-l amâne?/ Și de ce-ar face-o? Tragă-n ham catârul/ Cât n-a convins că merită hatârul!”*

*Felix Arvers, ne amintim, a rămas în istoria literaturii franceze grație unui singur sonet: *Viața mea are secretul ei, sufletul misterul lui*. A fost vorba de o valoare ieșită din comun, fără îndoială, altfel onoarea aceasta nu s-ar fi făcut nimănui, indiferent de poziția socială a autorului. Îndrăznim să spunem că printre cele 132 de sonete din volumul de față nu se găsește doar unul singur care să merite atenția istoriei literare. În curând, aceasta ar putea-o afla prin lectură directă atât cititorul de obște, cât și criticul și istoricul literar.*

*În orice caz, de poezia lui Ion Untaru (în primul rând de sonetele sale) vom mai auzi.*

### Instrumentar

**Se-nghesuie cuvinte; dau năvală  
Dar cel mai potrivit ți se ascunde  
Iar cele șlefuite și rotunde  
Celestă cade roua și le spală**

**Le simți în nări aroma de migdală  
Și așchii sar din dalta ta în unde  
Aluviuni din straturi mai profunde  
Și-n fiecare templu, o vestală**

**De unde ne sosesc din care sfere  
Prin sufletele noastre ca o punte  
Cu limpezimi cum iezerul de munte  
Suave și fragile giuvaere  
Și care lepădându-și haina, ghimpul  
Se simt în stare să înfrunte timpul?**

### Învierea fluturilor

**Un flutur', doar atât s-aduci la viață  
Și să-l închizi în globul unor vise  
Atunci când soarta pare-ni-se,  
Ghiuleaua de picioare ne agață;**

**Să ieși apoi duminica în piață  
Și prin fereastra genelor deschise  
Oferă-l ca pe sute de narcise  
Când aerul din jurul tău îngheață**

**Prea mare-nghesuiala la-mpărțire  
Prea mulți handicapați. Și toți cu acte  
La muncă mai puțini. Căci în antracte  
Mizăm doar pe câștiguri. Un delir e  
Mistificarea legii-n borderouri  
Și-n conturi sume, cu multe zerouri**

### Lebăda vietii

**Plutea pe lac o lebădă prințesă  
Mesaj în alb din alte emisfere  
De parc-ar ști c-aidoma în cer, e  
Domol o alta, care-o duce-n lesă**

**Doar cei ce cad din așternut și ies să  
Câștigelă pâinea-n trasul la galere  
Nu mai au timp în viață să prospere  
Pe umeri să-și mai coasă câte-o tresă**

**Și trece lopătând indiferentă  
Involtă cum e grația supremă  
Desprinsă parcă dintr-o altă stemă**

**Schițând un menuet, brodând o fentă  
Prin fața noastră ca o mărturie  
Dinspre ce-a fost, spre ce va fi să fie**

### **Ultimele flori**

**N-am găsit iubito flori pentru tine  
Oricât m-aș fi trezit de dimineață  
A trecut azi Bacovia prin piață  
Și-l caută doi domni în limuzine**

**Magnoliile zac bolnave-n ceață  
Spitalele de muribunzi sunt pline  
Eu caut iubito flori pentru tine  
Florăreasa a murit azi dimineață**

**Și-avem de astăzi în oraș doi morți  
Nici nu mai știu din noi care-i cel viu  
Tu mă aștepți tăcută-ntr-un sicriu,  
Copiii în doliu așteaptă la porți  
Să treci ca mireasă a nopții prin nori  
Pentru tine iubito, n-am găsit flori!**

### **Podul copilăriei**

**Un cap de pod cu scândurile rupte  
Din care noi, copii, furam chitucii  
Și țopăiam deasupra apei lucii  
Bulboana stând din noi să se înfrupte**

**Aderam la jocuri și la lupte  
Mai mărișori, făceam ochi dulci duduicii  
Și-o spionam când se hârjoneau cucii  
Străini de obiceiurile corupte**

**La școală, când făceam câte-o trăsnaie,  
Venea și biata mama să mă scape  
Mirându-se întruna unde-ncape  
Bătaia care ruptă din rai e:  
Plecând apoi după noroc prin lume  
Podețul meu s-a sfărâmat anume**

### **Zăpada mieilor**

**La idele lui martie, zăpadă  
Căzând din cer precum o remușcare  
Pe umeri și pe gene orișicare  
Dintre bătrâni, nu se-așteptau s-o vadă**

**Treziți primăvăratec de o nadă**

*Mugurii în haina lor de floare  
Atinși de-o mângâiere care-i doare  
Se-nchid de frig în câte-o acoladă*

*Adio fructe, struguri, alte poame  
Noroc că grâul n-a dat colțul ierbii  
Să-l fi păscut de disperare cerbii  
Și să ne-mpingă seceta la foame;  
Pe crengi fragile neaua dalbă crește  
Tăcut natura se despodobește*

### Eventuala optiune

*De vrei s-ajungi vreodată la Constanța,  
Va trebui să treci o barieră  
Dincolo de care o prosperă  
Lume bună, va închide clanța*

*Și vei vedea-o înclinând balanța  
Într-un decor cu-o altă calimeră  
Și alte legi la care ei aderă,  
Aceia ce-și distilă importanța*

*Își joacă bine rolul circumstanța  
Că ciocârlia-nchisă-n volieră  
Atâta cât e vie, tot mai speră  
Să cucerească singură instanța  
Dar ce să faci când dai de cotoaroața  
Cu halebardă, scut și vizieră?!*

### Reevaluare

*În sala de muzee circumscrisă  
Pe pereți tablouri decadente  
Trec admirând și stiluri și curente  
Tăcute doamne ascultând o misă*

*Impresie de pasăre ucisă  
Iluzie și treceri recurente  
Turnate în vopsele aferente  
Și îmbrăcate într-o haină lisă*

*După ce pleci, culoarea se revarsă  
În bântuite sufletele noastre  
Și fac să cânte harfele sihastre  
Pe o mărunță pajiște și arsă  
În care suflă un orgoliu rece  
Și-n care o fântână stă să sece*

## Aniversare

*De ziua ta iubito, ce surpriză  
Două ș nouă martie, ninsoare  
Ne vin și oaspeți: vulpile polare  
Incognito pe câte o banchiză*

*Au căpătat și pinguinii viză  
Și vin pe rând cu focile pe mare  
Păcat că urșii sunt la vânătoare  
De când căzură, bieții, de pe friză*

*Va fi nevoie de-un toast subțire  
S-aducem vorba despre ecologi  
De nu ne-ar lua și ei drept demagogi  
Pentru cruzimea noastră peste fire  
Și vom dansa în seara ideală  
La braț cu aurora boreală*

## Pădurea ca un vis furat

*De când mă știu m-a fermecat pădurea  
În care mi-am dorit doar o colibă  
S-aud când plouă noaptea, cum se-mbibă  
Un trunchi bătrân ce l-a tăiat securea*

*M-am vrut ca uriașul lui Paciurea  
Cu suflet de copil ce se inhibă  
Cătându-mi fragi, ciuperca fără hibă,  
Prin scorburi ouă, altele aiurea*

*Din zori și până seara să cutreier  
Din harfa mea de iarbă și răcoare  
să cânt. Și să vă chem la vindecare:  
Fantasta simfonie-a unui greier!  
Dar ce să fac dacă nu-mi fuse datul  
Și îmi impuse soarta, lepădatul?*

## Încă o dată

*Ne-am întâlnit adeseori pe stradă  
Trecutul a rămas în urma noastră  
Tu coborai din galaxii, albastră  
Eu, purtătorul altora de spadă*

*Din ceruri ploaia aștepta să cadă  
În jurul nostru numai o fereastră  
Tăiată greu în noaptea albastră  
Din arealul păsării de pradă*

*Privirile ni s-au lovit o clipă  
Și-am regretat atunci că nu-s o, muză  
Mai mult decât pretextul ce acuză*

**Această condamnabilă risipă  
De care toată viața-am avut parte  
Nereușind s-o-nchid în nici o carte!**

### **Pe măsură ce**

**În fiecare zi oricât de straniu  
Sunt mai bogat în întâmplări și-n vise  
Când mă întorc cu pleoapele deschise  
În zbor, de pe planete de uraniu**

**Și alții au făcut-o. Epifaniu  
Trecând ne-nchipuitele abise  
De dincolo de semnele înscrise:  
Pe două oase, așezat un craniu**

**O neștiută viață paralelă  
Și împletită la lumina zilei  
Cu cea mărunță din cutia milei  
Involtă, grațioasă o gazelă,  
Ignoră noaptea pampasuri rebele  
Și paște iarba de pe alte stele**

### **Iarăși cercul**

**Mișcarea noastră strict browniană  
O veșnică-alergare-n cercul vieții  
Cu cângile de aur logofeții  
Făcură-ntreaga cursă de pomană**

**O gâză-nchisă-ntr-un pahar. Și bieții  
Nevoitori ai rugilor la strană  
Închipuind o lume diafană  
Pe muritorii ceștilalți înveți-i**

**Înalță-te. Privește. Și coboară  
N-ai să convingi pe nimeni cu vreo vorbă;  
Când cheltuim atâta pentru ciorbă  
Îți muți speranța și de la comoară  
Cea care ispitindu-te, tresaltă  
La cea dincolo că-i mai înaltă**

### **Ringul vieții**

**Ce strâmtă e arena-aceasta, care-a  
Pus față-n față adversari, abise  
Și câte intrigi nascu-se-n culise  
Ca veșnic să rămâi dator cu darea!**

**Atâția alții se-nălțară dar i-a**

*Pierdut pe drum șiretul de Ulysse  
Și-n loc de drumuri ferme, poteci lise  
O tușă-n plus, va altera culoarea*

*Deșertăciunea lumii într-un pot e  
Trec favoriții soartei înainte  
Cu numerele mari de la ciubote  
Și tu rămâi în urma lor cuminte  
Citind regulamentele cu care  
Tot ei îți dau în cap, la strâmtorare*

### *Un catarg de disperare*

*O mare de dorinți purtând în suflet  
Și s-o împart apoi la fiecare  
De-aș fi mai înțelept prin renunțare  
La aripi și la dorul meu de umblet*

*Un stat major de mi-aș fixa în cuget  
Deasupra, un catarg de disperare  
Și să aștept furtuna să-l doboare  
Cu cel din urmă și sălbatic muget!*

*Pe-o insulă pustie-apoi îngropu-l  
Precum pirații din povești câștigul  
Să las de moștenire,-atâta: dropul,  
Și să adorm încet când vine frigul  
Și-acela doar ce semnele intrigu-l,  
Să sape-n urma mea cu târnăcopul*

### *Concert*

*Acordurile muzicii alese  
Îmi picură în suflet împăcare  
Și nu e nici o rană-atât de mare  
De care vindecării să nu-i pese*

*Divină vraja-n jurul meu se țese  
Misterul că nimic nu mă mai doare  
Exultă armonia de rigoare  
Din ceruri mângâierile-s culese*

*Și farmecă viorile auzul  
Cu armonii secrete din algebre  
Se luminează mintea de tenebre  
Țâșnește scânteind din nou havuzul  
În primăvara inimii curate  
Și-nobilează lumea de carate*

### *Liniste*

**Ne-am închis într-un castel absurd  
De mult în care, nu se face focul  
Și ne rugăm de castelanul surd  
Și de părinți, să ne plătească jocul**

**În altă parte nu și-a aflat locul  
Legenda despre călărețul kurd  
Să disperăm când o veni sorocul  
Cu lilieci în păr care ne zburd'**

**Am bătut intrările în cuie  
Mentorii i-am alungat de mult  
Spre restul lumii, altă punte nu e  
Râsul nu mai are-n el nimic adult  
Prizonieri ai propriului cult  
Și pe pereți am scris în grabă: Ruhe!**

### **În linie dreaptă**

**Nu mai găsesc în pieptul meu zăbavă  
Decompensat își face cursa arcu  
Resorturi, neștiutele încarcu-l  
Cu umbre de legendă scandinavă**

**Adie-n jur mirosul de otavă:  
Îmi fac siesta cu baston prin parcul  
Prin care trec cu pas mărunț și marcu-l  
Cu-o mască de solemnitate gravă**

**Dau oamenii din mâini și vorbesc singuri  
Rostind cuvinte doar pe jumătate  
Și se grăbesc păpușile stricate  
La porția de-nfrângere din ringuri  
De unde seara se întorc la cină  
Împovărați de și mai multă vină**

### **Îmi pare foarte rău**

**Burniță mărunță peste vreme  
Ca o recluziune meritată  
De care nu-ți mai amintești și iată  
Cum bat în geam abstractele foneme**

**Și parcă vine noaptea să te cheme  
În răpăitul tobelor de-odată  
Un mesager din lumea ta uitată  
Mânat de stranii și de vechi dileme**

**Și trec trăsuri din cartea de istorii  
Cu caii suri și vizitii de clasă  
În burgul peste care timpu-și lasă**

*Armura și pecetea lui de glorie  
Rostind arar cu viziera trasă:  
I don't remember. I am very sorry!*

### Spleen

*Se scurge-n noi o sfârșeală din lucruri  
Ca într-o tragedie inutilă  
De la botez la moarte-atâtea trucuri  
Cu cât e recompensa mai subtilă*

*Priviți o crizantemă. Apostilă  
A moartelor din noi săruturi  
Balanța lumii s-a-nclinat umilă  
Noi colorăm aripile la fluturi*

*Jur împrejur tăceri de vinovați  
Și mersul nostru bâjbâind firesc  
Rostesc sentința patru's de jurați  
Alți patruzeci vin de-o pecetluiesc  
Cu ațe nevăzute de cuvânt  
Pe umeri dus – destinul nostru sfânt*

### Bazarul vieții

*O piatră, două fiecare goală  
Avarul strânge lesturi compromise  
Când alții-și iau licența pentru vise  
Cu prețul unei vieți trăite-n boală*

*Averea, cealaltă s-a strâns domoală  
Și fericită-n lanul de narcise  
Secreteleucid și stau închise  
În filigran pe nu știu care coală*

*Dragoni și zmei ne-au invadat planeta  
Din scandinave istmuri sau arabe  
În târg la Moși grămadă pe tarabe  
Dintr-un serai păzit cu arbaleta  
Și pentru care se mai face cheta  
Să cumpere cadânelor podoabe*

### Sihastrele doruri

*Se clatină idoli, statuile cad  
E-atât de mult frig la noi în cetate  
Că pleacă-n exod bărbații-n etate  
Și mor înainte s-ajungă la vad*

*Vândută la bursă pădurea de brad*

**Secetă; vântul noaptea ne bate  
Surpatele turnuri pe jumătate  
Corsarii de vise când vin și ne prad'**

**Oștenii de rouă străjuie plaja  
Duc pescărușii spre zări mai albastre  
Pe aripi polenul, doruri sihastre  
Cu ochii spre cer pe gânduri stă straja  
Și-o clipă în cumpeni stăruie vraja  
Cum taina ascunsă-n ziduri de castre**

### **Retragerea în copilărie**

**Plouă mărunț și rece peste case  
Noi stăm ascunși sub genele uimite  
Cu fantezia care ne permite  
Acces la amintirile duioase**

**În așteptarea serilor rămase  
Ne trece viața prin atâtea site  
Datornicii venind ca să-și achite  
Un bir mai vechi pe vorbele frumoase**

**Și ne trezim copiii de-altădată  
Cu-abecedare rupte în ghiozdane  
Când ne-nchinam cu teamă la icoane  
Sărman' copilărie fără pată  
Pe care ne-a tras viața câte-o trată –  
Împingându-ne spre grota cu bulboane**

### **Pe propria răspundere**

**De câtă libertate de mișcare  
În sus sau jos îmi lasă viața strâmtă  
Nu fac un pas să nu mănânc o trântă  
Și s-o consider binefăcătoare**

**Închide ochii: vezi că te-nspăimântă  
Această obsesivă pendulare  
De care ne dăm seama fiecare  
Și o purtăm ca pe o cruce sfântă**

**Dar vei afla în tine-o altă scară  
E singura ce n-a dat greș vreodată  
Și n-o zărește nimeni din afară:  
Pe care urcă Fiul către Tată –  
O taină care, cei ce-o dezlegară  
E la-ndemâna oricui. Fără plată!**

### **De pe acum**

**În fața mea de-acuma, alte poduri  
Copilărie cu fereastra spartă  
Și teama că s-a-nchis ultima poartă  
Din cartea cu legende și exoduri**

**Se rupe ața cu prea multe noduri  
Și tot mai greu un acrobat își poartă  
Iluzia că viața e o artă  
Și la-ndemână, cheile de coduri**

**Oricât de felurit un drum încercu-l  
Regrete, satisfacții, insuccese  
Cum în finalul unei triste piese  
Când implacabil se închide cercul,  
De porțelan sau împletite fire  
Și te cobori discret în amintire**

### **Stop-cadru**

**M-a copleșit din tinerețe stresul  
Și roata învârtindu-se prea iute  
La goana zveltă-a tinerelor ciute  
Croindu-mi cu-ndrăznelile, accesul**

**Mă și vedeam închipuit alesul  
Ca păzitor al vinului din bute  
Și muzele cântându-mi din lăute  
Ceremoniile. Și-apoi culesul**

**Dar m-a rănit acea săgeată dulce  
Și ciute-n codri-au dispărut cu totul:  
Bătrân mofluz citind din Idiotul  
Și bând cafea-nainte să se culce  
Trezindu-mă din nou când apar zorii  
Cu-aceleași vechi, speranțe iluzorii**

### **De-plâns**

**Cu generali ce nu știu să vorbească  
Și lideri ce se bâlbâie din viciu  
Haram de tine Țară Românească  
Ce te păscură lupii din oficiu!**

**Feciorii tăi, din pronie cerească  
Crescură numai pentru sacrificiu  
Noi dobândirăm suflete de iască  
Steril omagiu, ultim deserviciu**

**De ce nu-ți bate soarta bună-n poartă  
Să-ți schimbi destinul ca pe-o haină veche?  
Goniți deci ursitoarea când își poartă**

**Prezicerile-i sumbre la o leghe  
C-au adormit străjerii tăi de veghe  
Și prematur te văd dușmanii moartă!**

### **Singurul ceasornic**

**Soarele arde imobil la zenit  
Noi colindăm prin trestii ca un val  
Toropiți de cald și dor de infinit  
Ca o doină seara, plânsă din caval**

**Mistuie-ne dorul dup-un ideal  
Să-i simțim durerea vie de cuțit  
Când se pierd cocorii toamna în aval  
Înscriind pe ceruri unghiul ascuțit**

**Curgerea de vreme a trecut prin noi  
Singurul ceasornic pe acest pământ  
Hai să recompunem lumea amândoi  
Și s-o-nchidem tainic doar într-un cuvânt  
Ca un cod genetic cu cifrul pierdut  
Până vine vremea altui început**

### **Între naivitate și prostie**

**De-ai fi miop, ce-ar fi să-ți mai dorești  
Când ne trage jindul înspre garduri  
De unde cumpărăm pe grâne, farduri  
Și mai ales parfumuri franțuzești?**

**Nimicurile strânse de prin ganguri  
Aduse-n curtea casei părintești  
Azur strălucitoare în ferești  
Și noi ne hârjonim ca niște canguri!**

**Ni se umple viața de lichele  
Și cum vorbesc pios despre virtute  
Atâtea boli au devenit acute  
Și toate vindecările mai grele;  
Oh, dacă ne iubești atât Părinte  
Fă-ne de astăzi, mai înguști la minte!**

### **Totul de vânzare**

**Industrii de plăceri înșiruite  
La fiecare pas printre tentații  
Nesomnul nopții din halucinații  
Și zâmbetele proaspăt văruite**

**Își au tarife castități falite**

*Negociabil prețul pentru grații  
Asemeni procedau și împărații  
Uitând în urmă prețul să-l achite*

*Întorc bărbații capete pe stradă  
Spre tinere copilele pierdute  
Amorul de ocazii în redate  
Ajunge de vânzare la grămadă  
Imaginând primare-mperecheri  
Mai jos de care, nu ai ce să ceri*

### Aur reqăsit

*Unde-mi sunt de aur primele calești  
Căror vămi ascunse mie nevăzutul  
Străjilor de ceară am plătit tributul  
Risipind nebune, zboruri tinerești?*

*Meștere olar care frământă lutul  
Cine-mi bate mie noaptea în ferești  
Și de unde vin îngerii acești  
Dornici să-i gătească, iernii așternutul?*

*Ce vechi mi se par lucrurile toate  
Parc-ar fi aduse de pe alt tărâm  
Le clădesc cu ziua, noaptea se fărâm'  
Feți frumoșii-s morți, zânele plecate  
Pe un țârm de ape cu miros de tei  
Și eu tot mai jindui luptele cu zmei*

### Execuția

*Îmi trec în somn călări pe frontispiciu  
Și cavalcada urcă înspre creste  
De parcă-n capul meu un Everest e  
Și ei își cată locuri la ospiciu*

*Aud cum sună goarnele celeste  
Și trâmbițele pentru sacrificiu  
Văd focuri mari la locul de supliciu  
Plutesc prin aer vaiere. Proteste*

*În arbori negri, corbii stau la pândă  
Un ceremonial cu oră fixă  
La care condamnatul încă lipsă  
E ultimul la locul de osândă  
Bat tobele. Și încordarea crește;  
Iată-l venind: Ce-ngândurat pășește!*

### Obsesia reînțoarcerii

**Și totuși m-oi întoarce-ntr-un amurg  
Ca o pasăre roșie. Zvonul  
De zăpezi când albe streșinile curg  
Și castelanii își schimbă blazonul**

**Păsări de ceară vor ține isonul  
Răzmerițelor pentru care în burg  
Veșnic același rămâne fasonul  
Cum iubești sau încaleci un murg**

**Accept surghiunul meu de bunăvoie  
Dincolo de care nu mai este punte:  
Jindui chilia, vârful de munte  
Necunoscută pasărea din noi, e  
Slobodă să cânte numai în zori  
Când ceilalți dorm. Și tu începi să zbori**

### **Cenușă**

**Parc-aș purta în spate-ntreg pământul  
Și grija fiecăruia în parte  
Bătrâne legi ale bătrânei arte  
Din care ne-a rămas numai cuvântul**

**Un tineresc elan pe care cântu-l  
Surprinzător și astăzi ne desparte  
Ferestrele castelului sunt sparte  
Prin care-ntruna suflă rece, vântul**

**Ai vrea să ceri o nouă amânare  
Să ți se-acorde iarăși circumstanțe  
Cătușa de-ai putea s-o rupi din lanț, e  
Naivă, cea din urmă provocare  
Mai bună decât orice abdicare  
Cât timp ești scris în cartea de creanțe**

### **Jinduita evadare**

**Iubito, parc-am fi din plastilină  
Paingul sorții dacă ne alese  
Când vine noaptea peste noi și-și țese  
Voalurile moi de lanolină**

**Ne zvârle valul pe vreo strapontină  
Să-ntindem mâna spre aceleași tr ese  
În toamnele cu brume reci și dese  
Și muzici strecurate în surdină**

**Oh, de-am putea să evadăm, naivii  
Într-un ținut cu peșteri și smaralde  
Cu țarmuri moi și cu fecioare calde**

*În umbre reci de mango și de kiwi  
Sătui de câte-am născocit inflații  
Și să visăm la alte constelații*

### *Apa vie*

*În care parte mâine ne vom duce  
Când zorile ne-or adormi în plete  
Și din adâncuri vor urca mofete  
Cu toate vindecările în nuce?*

*Frumoasa mea, pădurile caduce  
S-au risipit ca spaima de egrete  
Din țări cu obiceiurile-ascete  
La care astăzi le vom pune cruce*

*Ne-or bate-n geam fântâni cu apă dulce  
Și-adormitoare izuri de cascadă  
Când zumzăie prisaca din livadă  
Și trec pe cer luceferi să se culce  
Privindu-ne cu-atâta duioșie  
Că la doi pași se află apa vie*

### *La urma urmei*

*O ancoră zvârlind cu pioletul  
Strunind în coardă slovele, avântul  
Acestui pustnic și smerit ca sfântul  
Regal al poeziilor, sonetul*

*Se lasă greu cuprins anahoretul  
Imperiul lui cuprinde-ntreg pământul  
Căci graiul nostru-atâția inși frământu-l  
Slujbaş să fie-n cinstea lui, poetul*

*Correspondențe stranii sau reflexe  
În care parte s-a născut proiectul  
Silabele cu care arhitectul  
Înalță turnuri, bolte genuflexe,  
Ori marmora la care să aspire  
Și pentru care intră în turnire?*

### *Răscumpărarea*

*Noi de milenii ne cerem iertare  
La fluturii trimiși în ambasade  
Și ne-nchidem apoi în acolade  
Risipitorii tineri de candoare*

*Și vin aezi din vechile Helade*

**De pun pe visul nostru câte-o floare  
Când bat în geamuri aurore clare  
Desprinse din bătrâne Iliade**

**Adio dar sărmana mea pădure  
Ascultă vântul fluierând cu zel  
La noapte fac de pază la castel  
Când zmeii, Cosânzene vin să fure  
Și ne-om lupta pe viață și pe moarte  
Pentru-o răsplată-ndestulată foarte**

### **Teatrul vechi**

**Lumina care cade fals, difuză  
În teatrul vechi ca o uitată stampă  
Ori dintr-o vag și simulată lampă  
Sugerând o altă Siracuză**

**Râd spectatorii strâmb și se amuză  
Un aer cabotin ajuns la rampă  
Starlete-n minijupe,-n rol de vampă  
Un loc plătit, neonorat de muză**

**Același public glorios și rece  
Reneagă decăzuta aventură  
Pe care teatrul de un timp o-ndură  
Fluieră zgomotos și dă să plece  
Trecând printre iluzie și vis  
Blazat, dintr-un abis în alt abis**

### **Saturație**

**Nu-mi recunosc la nimeni datorii  
Oricâte alte rele m-ar mai paște  
Când bat în geam duminici de Florii  
Mai e o săptămână pân-la Paște**

**Și n-am vrut lume, nimeni să te-mproaște  
Cu vorbe goale sau scamatorii  
Concertul tău lunatic pentru broaște  
La care dóctorii nu mai au doctorí**

**Mi-ai luat din viață și ce nu mi-ai dat  
Și veșnic gata altele să-mi ceri  
Ne-a frământat același aluat  
Lume goală, goală, plină de plăceri  
În care-mi car sudoarea cu o roabă  
De când mă știu, plătind aceeași gloabă**

### **Baladă**

**Iubito rochia. Eu o să-mi pun fracul  
Turiștii pleacă, vremea este rece  
De nu ne-o-nvinge dragostea și tracul  
La balul nostru singuri vom petrece**

**Și ca-n piramide, vechile, aztece  
S-aducem o jertfă când adoarme lacul  
Flacăra iubirii prin marmoră ne trece  
Părul tău frumos, prinde-ți-l cu acul**

**Sala de ospete este iarăși goală  
Liniștea de veacuri spânzură de lustre  
Poate-i o manie, poate-i doar o boală:  
Suferă și zeii de iubiri ilustre;  
E-ncuiat muzeul. Cheia e în cui  
Când sosește ghidul, vom fi iar statui**

### **Antinomii**

**La frig, căldură; la iubire, ură  
În toate e prezentă antiteza  
De la Cain și Abel sau Geneza  
Rivalii de familie se-ndură**

**Mai mult temei decât e conjunctură  
Unul din ei închide paranteza  
Război sau pace, curge diateza  
În stările la care ei concură**

**Aceleași însușirile inverse:  
Cădere-adâncă pentru-un zbor, înaltul  
Îl vrei pe unul, vine și cel'altul  
Strângându-și mâna părțile adverse,  
Sălaş având atomul municipiu  
Și-ntregul cosmos, liber un principiu!**

### **Exilați pe planeta iubirii**

**Sătui de câtă dragoste carnală  
Am consumat noi singuri pe planetă  
Am încropi o listă incompletă  
A unui marathon fără escală**

**Ce bună-ar fi vacanța ideală:  
Dacă aș lua, de unde (?) o navetă  
Spre-o insulă de porțelan discretă  
Pe care valuri leneșe o spală!**

**Să știu atunci că totul mă dezleagă  
De bungalow și ierburi din savane  
Aspirând cu fumul din havane**

**Utopiile din lumea-ntreagă,  
Să văd că firea nu mai duce lipsă  
Și-ndestularea trece în eclipsă**

### **În calea destinului**

**Petrece lumea la chermeze, baluri  
Și ni se fură noaptea din cuvinte  
Am uitat de lucrurile sfinte  
De crucile strămoșilor pe dealuri**

**Părăsește luntrea veche, maluri  
Ne sufocăm în aerul fierbinte  
Avem în contra tuturor un dinte  
Și suntem mai săraci în idealuri**

**Meschinăria fură din avere  
Și bat în tâmpole clopotele zării  
Râvnim zadarnic o mai acătării,  
stare de bine. Totul pivnicere  
E-un scurt răgaz. Sau numai iluzoriu  
Popas al nostru-n turnul de ivoriu**

### **Petrecăreții**

**În contingentul tânăr bată-l vina  
Cum împușcam un marafet pe lună  
Vedeai pe dată ceata cum se-adună  
La "Intim", "Frații Crețu" sau la "Cina"**

**Sătui pe-un leu care-l dădeam arvună  
Benchetuiam pân-se stingea lumina  
Bojogii se umflau în noi și splina  
Parșiv, un lăutar cânta din strună**

**Ocheam vreo demoazelă de serviciu  
Și-o dănțuiam noi copios și tandru  
Ci să fi fost oricât de copilandru  
Se revoltau clienții din oficiu  
Că pentru-o glumă fără chibzuială  
Încheiam seara cu o chelfăneală**

### **Enumerare**

**Cantilenă reverie  
melancolie trepte meri  
vioară lut concert căderi  
praguri sfere veșnicie**

**Uragane toamne veri**

*cavalcade apă vie  
alambicuri terezie  
recidivă învieri*

*Insomnii deșert sudoare  
utopie vânturi ploi  
punte flăcări scrum paloare  
perle amăgiri noroi  
vânători nebuni culoare  
autodafé altoi*

### Lamentare

*Mă bălăcesc oh, Doamne prin noroaie  
Ce se depun încet precum o crustă  
Pe mâini, pe viziera mea îngustă  
Și apa nu e bună pentru baie*

*Ca peștele-n uleiul din tigaie  
La foc mărunț păcatele mă gustă  
Când rătăcirea se petrece-n pustă  
Nu se-ngrijește nimeni pentru straie*

*Mă trage lumea-n jos. Și azi și mâine  
Și eu pe alții-n zilnicul meu umblet  
Ce grea e Doamne, lupta pentru pâine  
Când murdăria îți pătrunde-n suflet!  
Dar ce mă plâng că viața mea-i o cloacă  
Dac-a-nceput de la un timp să-mi placă?!*

### Austeritate

*Ferestre largi deschise peste sate  
La răsăritul soarelui în dungă  
Trag tunurile cu bătaie lungă  
În cele mai sărace celibate*

*Se umflă vântu-n cartea de bucate  
Și suflă de nebun în câte-o pungă  
Că vin strigoi în burtă să te-mpungă  
Să-ți văduvească ochii de carate*

*În toiul nopții-aduce-o ciocârlie  
Din ceruri roua lină de mătase  
Răsar în urma plugului rămase  
Dorințele strămoșilor în glie  
Și plâng la fel ca îngeru-n pustie  
Spălând cu lacrimi blânde lor oase*

### Vești de dincolo

**Mesaje-n somn câte primim duiumul  
Cine-ar putea aieva să dezlege  
Cârpindu-și cu-nțelesuri și-ar mai drege  
Un trai din care-i se tot ia uiumul?**

**Și anii care i-ai pierdut se-acumul'  
Suav seraful vine și-i alege  
Incoruptibil după-o altă lege:  
Pe-un talger vise, pe-altul numai fumul**

**Reții un dialog, o cifră, semne  
Care provin din altă existență  
Oferti ce-a mai rămas în penitență  
Pe dezlegarea: - Ce-ar putea să-nsemne  
Criptat răvașul care-ți bate-n poartă  
Pecetea lui punându-și-o pe soartă?**

### **Ce să vă spun?**

**Mai vulnerabil sunt la vorba proastă  
Decât la capotări în fața vieții  
Și celui ce nu știe, rog ziceți-i  
Că asta prevestește o năpastă**

**Cum nu fac parte însă din vreo castă  
Și veșnic mă revendică toți fleții  
Se-ntrec să-mi taie din moral „atleții”  
Și mă despart de zodia mea fastă**

**Dar n-am ajuns să aflu nici o cheie  
Să mă ascund cumva-ntr-o cuirasă  
Pe ochi să-mi trag vizeta. Și să las să  
Natânge slove, zborul să și-l iee  
Și-atunci eu recunosc: Jos pălăria  
Ce forță cosmică e azi prostia!**

### **Furtul viselor**

**În viața noastră au pătruns vampirii  
Și fără vlagă ne-au lăsat himere  
Atât de multe otrăvite mere  
Ne-au pus pe masă surâzând, fachirii**

**Pe urmă ne-au furat din vise zbirii  
Și năvăliți la dulcile mistere  
Ne-au tot închis în strâmte falanstere  
Din care ieși făcându-ți harachiri**

**Ne-am contopit cu teama de înfrângeri  
Și obosiți de cale mesagerii  
Venind din galaxiile tăcerii**

*În care cete albele de înger,  
Presară-ncet luminile celeste  
În calea noastră-atâta cât mai este*

### Surfing

*Se mișcă-n ritm pădurile de valuri  
Și veșnic eșuează pe nisipuri  
Lăsând în urmă desenate chipuri  
De nevăzute, mătăsoase șaluri*

*Și muntele de apă – câte dealuri  
Închide-n el de clipocit și lipuri  
Un vuiet monoton, stereotipuri  
Și alte neștiute avataruri*

*Și lunecă pe val sprintare iole  
Cu siluete zvelte la catarge  
Pornită-n zbor săgeata cum ar sparge  
O crustă – ghiocei sau gladiole  
Lăsând în urmă brazdele de apă  
Semnificatul căroră ne scapă*

### Cărare strâmtă

*Speranțe iluzorii. Strâmte ringuri  
Măruntă condamnare la tot pasul  
Înfrângeri dintr-o arie compasul  
Urcate-n spate, ni le ducem singuri*

*În falimente de covrigi sau linguri  
Abuză de convingere impasul  
Tot mai cărunt și-mpovărat Atlasul  
Când plâng privighetorile, te-nsinguri*

*O soartă împletită din decepții  
Atenuate de-un mister și care  
Ne vizitează-n somn pe fiecare  
Scăpat de pământestile percepții  
Și nu știu ce să spună înțelepții  
Că vorbele de duh, sunt tot mai rare*

### Între iluzii și speranță

*La câtă e iluzie, speranță  
La ce-am lăsat în urmă, o cortină  
De unde o balanță se înclină  
Cu-aceeași nevăzută-a ei, prestanță*

*În orice-mprejurare o restanță*

**Împovărează umerii de vină  
Și-atunci când cade roua în grădină  
Din fiecare stea, culegi o stanță**

**Ai intrat cu lumea în dispută  
Și zilnic pui o cruce la pretenții  
Că promovează viața repetenții  
Și resemnarea nu te mai ajută  
Că toți din jurul tău îți dau de furcă  
Iar drumul urcă, urcă, urcă**

### **Semnele vorbirii**

**Aceste semne dacă le-am cunoaște  
Comoară ascunsă în văzul oricui  
Mai scumpă ca alta, pe lume ce nu-i  
Altar de păstrare a sfintelor moaște**

**Oglinzi fermecatele prinse în cui  
Cine în ele s-ar mai recunoaște?  
Deschis e concertul lunatic broaște  
Și liber ținutul de poți să-l supui!**

**O zodie fastă în zi de Prier  
Pe-o pajiște albă se pierd și se strâng  
Nechez' hergheliile noaptea în crâng  
Ca vuietul mării-n ghioc de mister  
Pline de rouă, semne. Și zgură  
Zvărlite afară cu golul din gură**

### **De-cădere**

**Implozia de decadență crește  
La fel cum previzibil e infarctul  
Buimac din care te trezești, impactul  
Ca-ntr-un năvod neputincios, un pește**

**Același demon, ne-a surpat firește  
Căci deviind cu viclenie tractul  
Știa el bine, autodidactul  
Că noi căzând, el ne va strânge-n clește**

**De unde dar a răsărit neghina  
Și cum să mai distingi grâul de pleavă?  
Se stinge suspinând în noi Lumina  
De buruieni și dorul de gâlceavă  
Iar timpul trece, boala se-agravează  
Chindia nu-i departe de amiază**

### **Pelicanii**

**Pe-un bot de mal în partea lui înaltă  
Când soarele cădea la orizont  
Trei pelicani cu ciocul plat și bont  
De vorbă stau la margine de baltă**

**Doi hâtri. Unul, nițeluș mai tont  
La răstimpuri aripa și-o saltă  
O conferință: Potsdam sau vreo Maltă  
Trecându-și soarta peștilor, în cont**

**În hărți imagine taie apa  
Cei mai tari ajung mereu în față  
Clipind șiret: - Oh, cum și-ar trage clapa  
Că din greșeli și nătărăii-nvață;  
Și stau olaltă măcinând tăceri  
Ca suveranii marilor puteri**

### **Solitudine**

**Un ochi de lac ca o idilă moartă  
Își trage-alene pleoapa-i cenușie  
Ca un veșmânt propice de leșie  
Cu spuma albă vălurind spre toartă**

**Cocorii scriu pe cer caligrafii  
Iar cocostârcii moțâie buimaci  
Desprinsă vița plânge pe araci  
Când bate vântu-nchipuind stafii**

**Două bănci stau singure de parcă  
Pensionarii au murit de mult  
Reverberată de un gând ocult  
Valul tandru leagănă o barcă  
Peste care cad stoluri de egrete  
Toamnele târzii, plouă cu regrete**

### **Patima**

**E tare whisky-ul. Se încinge jocul  
Bancnotele foșnesc. Și miza arde  
Pocnesc în tâmpile sute de petarde  
La cine azi va găzdui norocul?**

**Ca-ntr-o pictură sugerând barocul  
Priviri piezișe, sulii și bombarde  
Speranțe nebunești și trucuri sarde  
Macazul soartei hotărăște trocul**

**Se-ngroașă fumul, se mărește potul  
Neprevăzut rămâne doar finalul  
Ceremonia care-nhide balul,**

**Nefericitul care pierde totul  
Zvârlindu-se în gol de pe catarge  
Și viața lui în țândări cum se sparge**

### **Conferința**

**Ecranul mic vorbește despre sexe  
Nu se mai, nimeni de rușine, teme  
Un domn cu morgă desenează scheme  
Pentru ce știe omul din reflexe**

**Nu mai avem, de cei bătrâni complexe  
Înapoi la vremile boeme:  
Le-am zugrăvi dac-am putea și-n steme  
Că totu-n Europa-i liber. Zexe!**

**Trecurăm printr-atâtea epoci grele  
Păzindu-ne cu teamă de instincte  
Iar azi când graniți nu mai sunt distincte  
Recidivează vechile sechele  
Și ne târâm cum pofta ne-o mai cere  
Să năzuim atât: la-mperechere!**

### **Reîntoarcerea**

**Și parcă m-aș fi-ntors din alte ere  
Să-mi iau viața netrăită înapoi  
Coborând cu aurora printre voi  
Ca o marea-albastră de tăcere**

**La ce bun dar, bătrâne pivnicere  
Atâtea lacrimi pentru un altoi  
Când lumea navighează pe un sloi  
Pătruns adânc în propria-i durere?**

**Dar noi răpiți de-o dulce cotropire  
Ca un mesaj râvnit și previzibil  
Cu scrisul lui mărunț și ilizibil  
De care nevăzutele lui fire  
Subtil și diafan de curcubeu  
Ne-au fost legat dar n-am știut. Mereu!**

### **Ultimul castel**

**Cuceresc soldații ultimul castel  
Strivind sub ținte liniștea din preșuri  
Pe marmori albe zac câteva leșuri  
Noaptea dorm pe jos, cu armele-n rastel**

**Blitzurile fulgeră în flashuri**

*Nerase chipuri sepia pastel  
Așa cum au fost prinși într-un rezel  
Care i-a smuls din rostul lor cu vrejuri*

*Dorm soldații și visează că e pace  
Și mângâie-n tihnă biete dobitoace  
Un obuz doar fluieră sinistru  
Peste noapte ca un cer abrupt  
Și-i petrece-n moarte visul întrerupt  
Într-un burg baroc străbătut de Istru*

### Jinduilele corturi

*Adolescent mi-aș fi dorit prin corturi  
Junețea să-mi petrec și solitară  
Pe cât au alții firea de avară  
Să trec visând, prin toate-a lumii porturi*

*Căci n-am avut de hobby alte sporturi  
Decât să stau întins cu-o carte rară  
Cu file lungi ca boiul de vioară  
Și nu să arborez smintite porturi*

*Părea-mi-s-ar atunci o simfonie  
Cum bate ploaia-n coperiș de flamuri  
Multiplicate noaptea de tam-tamuri  
Și indieni ce merg la bătălie  
Părea-mi-s-ar... Dar nu mai este cazul  
Că soarta a schimbat de mult macazul*

### Afaceri

*Se licitează flota. Luați vapoare  
Un dolar bucata sau degeaba  
Că n-are cum să fie proastă treaba  
Când pleci cu-n transatlantic la spinare*

*Ți-aduci în baie golful tău Akaba  
Îți sapi în fața casei estuare  
Pe șanțuri strâmte circulă dragoare  
Ca să plătești la stat, în urmă, gloaba*

*Șantiere, docuri, submarine  
Ne vindem zestrea dintr-o altă eră  
Că vom intra într-una mai prosperă  
După ce-om săraci nițel mai bine;  
E dubioasă treaba? Doar de formă  
Că restul face parte din reformă*

### Poluare

**Câți decibeli în jurul meu s-ar sparge  
Din zori și până-n seară mamă Evă  
Că mi-au intrat timpanele în grevă  
Și m-aș urca în vârfuri de catarge!**

**Să urlu de nebun spre zări mai large  
Pân-ce-o rămâne lemnul fără sevă  
Să-not apoi spre Niluri sau vreo Nevă  
De n-oi sfârși-n cârligul unei cange**

**Clacsoanele și stresul ne „răsfață”  
Sirenele ne-au pustiit grădina  
Că vin ciclopi și bântuie stupina  
Disociat e tâlcul de povață  
Din cărțile de școală-atât de vechi  
Și noi dormim cu casca pe urechi**

### **Spoturi publicitare**

**Reclame la cârnați și brânză Rockfort  
Se satură pe gratis răbdătorii  
Respiră-ndestularea prin toți porii  
Războiul sărăciei-i tot un sport**

**Visează-ndestularea un confort  
Făina dintre valțurile morii  
Aroma pâinii, cum îi trec fiorii  
Asediații ultimului fort**

**Dac-ar putea tentații olfactive  
Din burtă să le-alunge vârcolacii  
Pe umeri numai traista cu colacii  
Trecută de contabili la active,  
Cu iontane la desert și poame  
N-ar suferi dezmoșteniți, de foame**

### **Echinocliu**

**Oracolul luminii în instanță  
Sub bolți de zodii faste și fecunde  
Înfrântă bezna se retrage-n unde  
Stând fiecare pe câte-o balanță**

**Jur împrejur din ceruri de faianță  
Vin valurile albe să inunde  
Elipsele din ce în ce mai scunde  
La care-avem mereu câte-o restanță**

**Tenebre se retrag și combătute  
În pierdere vădită de resurse  
Își caută-n adâncuri alte surse**

**Să-nfrângă primăvara în virtute  
Explozia de muguri doar atestă  
Că hotărârea dată e celestă!**

### **Papagalul**

**Zânzanie pestriță-n colivie  
Ca un mesaj de peste Amazoane  
Când joacă indienii cu zorzoane  
Cu pene și cu solzi, de bucurie**

**Parcă te văd ajuns pe ecusoane  
Vedetă-n lumea noastră fistichie  
Cu papion sau altă pandalie  
Sau ce mai ai prin tărăcuță, toane**

**Mă uit la tine și-ți admir tangajul  
Pe cât de mică-ți e și „cutiuța”  
Dar ce știi tu mai mult de huța-huța  
Maimuțărind impertinent limbajul?  
Dar nu mă supăr, eu n-am zis nimica  
Ci vezi cum stă, pândindu-te pisica!**

### **Dificultatea alegerii**

**Duios ca rezervă de cuvinte  
Cum ar fi spus poetul insiprat  
Eu le transcriu din inimi pe curat  
Pentru copii, ca să le țină minte**

**Le-am moștenit ca de la un părinte  
Din moși strămoși precum un sublimat  
De apă vie în mărunt un sat  
Iubiți constant de-o lacrimă fierbinte**

**Iau partea ce-mi revine din osândă  
Le răsădesc în mine și la termen  
Când înflorește fiecare germen  
Vi le restitui pururi cu dobândă  
Că ele vin adânc din preistorii  
Și purtătoare singure-s de glorii**

### **Banal cotidian**

**Sonete scriu cu mâinile-amândouă  
Încât mă tem de-atâta simetrie  
Iau partea de rebut ce-mi cade mie  
Pe-aceea izbutită, v-o las vouă**

**Visam mai tânăr, un castel de rouă**

**Să mă înalț precum o ciocârlie  
Ci eu de bănuiam vreo tragedie  
Mă duceam singur la spitalul Nouă**

**La fel picta și Iser. Ce maestru  
Muind în cer penelurile vrăjite!  
Simetrici gemeni – auru-n pepite  
Dansează calul tânăr în buiestru  
Simetric și victoria. Cealaltă  
Cu cât pleci mai de jos, e mai înaltă!**

### **Toamna de două ori**

**Vânt rece de septembrie în geamuri  
Și-n suflet deziluziile noi  
Cad frunzele uscate de pe ramuri  
Uitându-se cu lacrimi înapoi**

**De ce-ai fost sigur prinzi să te îndoi  
Oricât ai trage-n viață două hamuri  
Singurătăți în unul sau în doi  
Cu tot cortegiul neștiut de blamuri**

**Ne-au părăsit cocorii și norocul  
Ei lumea la un an măcar și-o schimbă  
Ruletele destinului fac jocul  
Și dup-o lege neștiută plimbă  
Fluturii tristeții prinși să cearnă  
În sufletele noastre-atâta iarnă**

### **Pehlivanul**

**Ce pișicher prietene: de-o vreme  
Răsună-n glasul tău numai falseturi  
Și-ntre zăbala vieții și corseturi  
Mai ai răgazul să rostești blesteme**

**Ai rezolvat vreodată-n somn, probleme  
Pe care rânduindu-le în seturi  
Eliminând mărunte marafeturi  
Din care-apoi, să distilezi foneme?**

**Tare-aș fi vrut să nu te judec. Însă  
năravul care n-are lecuire  
Secretele ce trec în amintire  
Le-a judecat istoria constrânsă  
Într-un spectacol numai cu actori  
Care mureau pe rând, învingători**

### Ochelari

*Senectă-acuitate ce se stinge  
Parcă așezi pe lucruri o maramă  
Contururile: puncte, linii – vamă  
Plătesc să mai răzbată pe meninge*

*Discret un întuneric se prelinge  
Nici lampa, cât de mare, nu-l destramă  
Și-mi picură-n corneae câte-o scamă  
Iar tot entuziasmul meu, în chingi e*

*Îmi cumpăr stoic dioptrii. Zadarnic  
Jur împrejurul meu nu sunt mai clare  
Nici vinurile roșii din pahare  
Și nici amiezile din cupe. Harnic,  
De n-am s-ajung să văd cu lumânarea,  
Măcar acum să-nvăț, ce-i resemnarea!*

### Brazii tineri

*Armistițiu – pacea cu destinul  
Și hai să spunem barem din orgoliu  
Presat când moare-ntre coperte crinul  
Pe care să-l privești dintr-un fotoliu*

*Elita suferinței poartă doliu  
Își plânge vremea strâmtorată cinul  
Scriu caligrafi hrisoavele și-nfoliu'  
Bocancii ocupanți pângăresc inul;*

*Se-nscăunează plânsul în cetate  
Limanul verii nu se mai zărește  
S-a rupt din mine partea jumătate  
Mă caută și nu mă mai găsește;  
Sfințite lacrimi perlele șiraguri  
Mor brazii tineri în exil – gulaguri*

### Non-stop

*Să cheltui fondul ca să intri-n formă  
Să iei pitic la cincii, un decovil  
Și coborând cu plutele pe Nil  
Să vezi că Sfinxu-i jefuit și p-ormă,*

*Să lucri toată viața fără normă  
Până ți-ai ars și ultimul fitil  
Să inventezi un fluture ostil  
Precum o piedere voit enormă,*

*Să afli stors, în păpădii o lege  
Multiplicată lent în univers  
Legat de care ca un fapt divers*

**Când vine mesagerul și culege  
Să scoți din carnea ta fărădelege  
Și s-o pornești la drum, în sens invers**

### **O altă terapie**

**S-au revoltat sticleții-n colivie  
Și zboară creanga-n câte-o paranteză?  
Norocul tău: tradiția chineză  
Îți leagă vindecarea de tichie**

**Asumă-ți terapia de asceză  
Masează-ți talpa, scapi de astenie  
Și-ți crește-n urmă părul pe chelie  
Să vezi ce plete! Și ce freză!**

**Și un'te doare-nfige-n tine acul  
Și iar, și iar! Ferice chilipirul  
Că nu te mai întrebi de ce fachirul  
La boala lui nu-și mai găsește leacul  
Și schimbă toată viața-atâtea paturi:  
Acum poți să dai tu, la alții, sfaturi!**

### **Altercație**

**Cimpoi bătrân făcut mai mult din aer  
Și-o capră ce putea să mai trăiască  
De n-o belea ca s-o agațe flască  
Pe gard, s-o latre câinii de se-ncaier'**

**Putea și ea sărmana să mai pască  
Iar tu umflat cu țeava, tragi din caier  
Un miorlăit sinistru ca un vaier  
La mâna unui lutar cu bască**

**Bostan țâfnos dar gol ca o statuie  
Și garnisit cu nu știu câte găuri  
Prin care ce primești, arunci în hăuri  
Că altceva mai bun în tine nu e;  
De i-ai cânta iubitei la fereastră  
Mă tem că-n foale te-ar lovi cu-o glastră**

### **Solstițiu de iarnă**

**Grăbește-te iubito. Vine timpul  
Să înclinăm elipsa spre pământ  
Să coborâm ușor ca-ntr-un descânt  
Se redeschidem, pentru noi, olimpul**

**Luceferii de seară preiau schimbul**

*Periplul nostru cosmic s-a răsfrânt  
În apele aceluiași avânt  
Rămân în urmă astrele și nimbul*

*Azi crește ziua. Noaptea scade veșnic  
Pe Mississippi, Dunăre sau Tibru  
Și doar o clipă stau în echilibru  
Primind lumina din cerescul sfeșnic  
Și martori constelațiile-aclamă  
Principiul din care se proclamă*

### Divergență

*Am înțeles abil recomandarea  
Domniei Voastre pentru versuri albe  
Dar, nedorind medalii și nici salbe  
Prin mâna mea îmi trece condamnarea*

*Nu mă-ncovoi la cât duce spinarea  
Nu m-a tentat jumatea unei halbe  
Nici să vopsesc culoarea unei nalbe  
Dar nici când cer cafea, să-mi dați cicoarea*

*Oricum, eu mulțumesc pentru povață  
Nu caut pricini muzei să se-ascundă  
Căci pentru toți e-asemeni de fecundă:  
Și-n urma ei metaforele-ngheață;  
Cu cine dintre oameni făcu pactul  
Ca s-o oblige, după caz, contractul?*

### Pe țărmuri de sedef

*S-alergi după grădina ta furată  
Să jindui tihna clipelor stinghere  
Când toată remușcarea din unghere  
Te va cuprinde tainic dintr-o dată*

*Și să te bați cu ultima fregată  
Plecată-n Indii după giuvaere  
Și cu pirați din două emisfere  
Când soarta-ți e pe-un talger, înclinată*

*Să umbli veșnic la rever cu-o roză  
Să scrii tratatul tău pe palimpseste  
Despre trădări plătite și inceste  
În vremurile pline de nevroză  
Pe țărmuri de sedef sau de omăt  
Și refuzând venirea îndărăt*

### **Ultima vacanță**

**Mergeți în deltă numărând morunii  
Cu zestrea lor de icre și puiandri  
Cum lupii tineri, surii cățelandri  
Când îi cuprind în umbra lor gorunii**

**Bătrânele hrisoave spun că hunii  
Duceau pustiu-n lanul de leandri  
Ci ei în solzi lucioși ca de scafandri  
Țâșnesc în volte sub bătaia lunii**

**Aștept să plec în ultima vacanță  
Cu toate slăbiciunile din lume  
Pe malul apei fremătând în spume  
Și cu bocceaua vieții-ntr-o balanță  
Precum un evadat din univers  
Și să mă-nchid în fiecare vers**

### **Biserici de har**

**Străbate câmpia sunet de goarnă  
Caii în tropot pământu-l frământă  
Voievodul ceata scurt o întoarnă  
Să apere grabnic țara lor sfântă**

**Roagă-se starețu'-i binecuvântă:  
În brațe tăria Doamne le toarnă  
Să lege dușmanul ce ne împlântă  
Lancea în coastă, de lemnul de coarnă**

**Duhul chemării străbate prin codri  
Se roagă-n genunchi bătrânii pe pietre  
Să scape sârmana țară de lotri  
Teferi să vină flăcării la vetre,  
Să stingă năpasta ce arde pojar  
Și-n urmă să-nalțe biserici de har!**

### **Pentru o treaptă în plus**

**Atâția pași câți ai urcat pe scară  
Cu furtișaguri sau pe dibuite  
Călcând pe cei ce cad ori pasămite  
Vânzându-ți cinstea pe câte-o ocară,**

**Căznindu-te să nu rămâi pe-afară  
Disprețuit de lideri și elite  
Înhamă-te la car. Și tragi! Și-nghite!  
Și minte-te că viața e ușoară**

**Privește-acum spre pisc. Apoi în vale**

**Puhoai** vin şuvoi să te prăvale  
Credulii, inocenţii, şarlatanii  
La început de drum sunt alte legi  
N-ai unde să te-ascunzi. Şi nici s-alegi  
Şi trag în hamuri optimişti cârlanii

### Nunta

**Un deget fin** subţire-aristocratul  
Marcat de străluciri nobiliare  
Cu ochii pe podoabe inelare  
Stă chiar stăpânul. Contele. Ingratul

**Domniţa-i jună.** Al cui o fi păcatul,  
Meseni stilaţi sorb vinul din pahare  
Şi bănuind motivele neclare  
Averi, de datorii când leagă patul

**Surâde stins** cristalul vechi din lustre  
Reflexe joacă pe obrazii pali  
Buchetele de crini imperiali  
Trimiteri fac la tragedii ilustre,  
În care-un rege ia iubirea sclavă  
Şi-şi pierde viaţa-n cupa cu otravă

### „Domnului...”

**Subţire dedicaţie** de carte  
La care ai ajuns fără să vrei,  
Asemeni unui premiu ce nu-l iei  
Când vine prea de sus, sau de departe

**Pe unde-o fi** maestru'-n care parte  
Înconjurat de fani şi de femei  
El, Gloria, şi biograful, trei  
Strângând la piept „Istoria dell 'Arte”

**S-a dat jos** de pe soclu pentru tine,  
Te simţi un altul. Ți-ai ieşit din fire  
„Părtaş” şi tu de-acum la nemurire  
Că flaute şi muzici florentine  
Nu sunt de-ajuns cât poţi să pui parafe  
De mâine, vinzi şi tu autografe

### Scoica vremii

**O şoaptă blândă** dintr-un repertoriu  
S-arunci în scoică aşteptând ecoul  
La fel cum unda enigmatic, oul  
Întoarce la răstimp incantatoriu

**Suavă melopee provizoriu  
Ca-n larga mare când deschizi hubloul  
Și te-a răpit involuntar haloul  
Apusurilor de pe promontoriu**

**Pe cât e de suav și melancolic  
Un cântec de sirenă ce te poartă  
De la fiorduri pân-la Marea Moartă  
Și repetat ca un refren bucolic  
De pescăruși în dimineața clară  
Aduc pe aripi zori de primăvară**

### **Oboseală**

**Îmi strâng cu seara rispita trudă  
Pe drumurile zilei fără rosturi  
Și puse-n talger: rezultat și costuri  
Se-n toarce-n neputință de zăludă**

**Te zbați în viață ca o caracudă  
Amestecând rețete de composturi  
Și până s-ajungi tu la avanposturi  
Te vinde c-un sărut nu'ș care ludă**

**C-așa e competiția, nedreaptă  
Să cazi mereu, mereu la începuturi  
Și tai, și tai și mori tăind rebuturi  
Necum să treci examenul cu-o treaptă  
Doar inima, bătrâna, nu așteaptă  
Și n-ai la cin'-să faci alte-mprumuturi**

### **Tot mai multe**

**Pe zi ce trece îmi găsesc defecte  
Cum cresc sub piele uneori nodule  
De care-ai să te scuturi: - la-le, du-le  
Nu vreau să știu, nici să le văd infecte!**

**Ai zice judecat după aspecte  
Că se compun aievea din module  
De care fug și firile credule  
Când se blochează stanța de afecte**

**Din peștera tenebrelor imensă  
Ce greu se iese iarăși la lumină  
Și orice vină, naște altă vină  
Că vindecarea pare o ofensă  
Și zilnic viața-mi este mai mărunță  
Nimicurile-acestea când o-nfruntă**

## Toamna

**Bătrân bolnav cu firele albite  
Și primăveri ascunse în privire  
Cu dorul dup-atâtea elixire  
Și turnul povârnit printre termite**

**Cu liniile palmei colbuite  
Și obosit de-atâta rătăcire  
Tot ce-ai plătit în viață doar un bir, e  
O falsă alergare pe orbite**

**Întârzie la întâlniri serafii  
Și-s mai puține zodiile faste  
Impozitul pe lebedele caste  
În vremurile noastre-l strâng cavafii  
Și-l depun la curțile străine  
De care-apoi să te căiești, Caine**

## Strădanii

**De n-ai avea în lume a te teme  
La orice pas de-un bobârnac al vieții  
Să nu-ți mai dea cu tifla nătăfleții  
Că ți-ai pierdut busola-n teoreme;**

**De nu ți-ar bate-n geamuri să te cheme  
Cu cheile de aur logofeții  
Pe cei mai mici din preajma ta înveți-i  
S-alerge după steaua lor prin vreme**

**Ori singur zăvorât într-o cupolă  
În nopți cu lună după minereu  
Să cazi rugându-te la Dumnezeu  
Pentru atât: un solo la violă  
Și după ce treci vale, munte, dealul  
Să te recontopești cu idealul**

## Afrontul zilnic

**Când viața-ți dă o palmă, ia o carte  
Să vezi unde-ai greșit. Ridică-ți cortul  
Să tai deșertul până afli portul  
De care neputința te desparte**

**Să nu te temi de idele lui marte  
Că doar în tine vei afla resortul  
Ce declanșează răsplătit efortul  
Iar drumul tău e unul mai aparte**

*Un talisman frumos, fără pereche  
Împinge toate lucrurile-nainte  
Trec așii de caro prin vama veche  
Conduși de nevăzută și cuminte  
O stea ascunsă dincolo de zare,  
Spre care toți privim cu disperare*

### Capriciu

*Ador filmele de spadă și capă  
Mai mult decât pe cele polițiste  
În care comisarul face liste  
Câți vor putea-n cavouri să încapă*

*Mai vezi un cavaler căzând prin trapă,  
Pirați, cât mai au voie să existe  
Iubirea-n zori cum plânge în batiste  
Din care-apoi se scurge apă, apă*

*Accept că idealul este sacru  
Și fotogenic pentru el se moare  
Când scenaristul nu are scăpare  
Decât să apeleze la masacru  
Zburând deasupra unui cuib de cuci  
Lăsând în urmă morții fără cruci*

### Ah, visătorii

*Nu sunt poeții fluturi de duzină  
Spre orice pâlpare iluzoriu  
S-alerge ca spre turnul de ivoriu  
Cu topul de hârtie la chenzină*

*Ei descompun mirosul de benzină  
Al veacului acesta peremptoriu  
Și cu stiloul, unic accesoriu  
Salahoresc mai rău ca într-o mină*

*Păcat că nu le recunoașteți cinul  
Și marii zilei îi mai pun la colțuri  
Trudind pe-un copârșeu și-un chil de bolțuri  
Iar de iubesc și le mai place vinul,  
Lăsați-le măcar o circumstanță:  
Să moară fericiți în câte-o stanță!*

### Ambiție și muniție

*La cât m-a-mpins ambiția deșartă  
Să termin într-o viață-atât de scurtă  
Că cel mai mult trudii doar pentru burtă*

**Și fluierai a pagubă-nspre artă**

**Un paradis printr-o fereastră spartă  
Tăiat pieziș de zodie-ntr-o iurtă  
Și zilnica mea grijă pentru turtă,  
Certat cu fiscul vieții ce nu iartă**

**Mă uit în urmă: nu știu ce rămâne;  
Mă uit în față: nu știu ce urmează  
Ambiguă morala derapează  
Cine-ar putea finalul să-l amâne?  
Și de ce-ar face-o? Tragă-n ham catărul  
Cât n-a convins că merită hatârul!**

### **Texte și pretexte**

**Pierdut între iluzie și texte  
Vădite ori ascunse, subversive  
Mă prinde noaptea dorul de misive  
Cum dovedesc și versurile-aceste**

**Că vrem sau nu,-nfruntăm atâtea teste  
Mai mult sau mai puțin paleative  
Când vine curierul de Ninive  
Arbitru-i liber să se manifeste**

**Dar printre slove stă ascuns secretul  
Pe care-l bănuiești. Sau poate-ți scapă  
Că fiecare pas e o atrapă  
În care poți să cazi chiar tu, ascetul  
Și bine că nu știi ce te așteaptă  
Deschisă trapa, pe ultima treaptă**

### **Istorie veche**

**Din scocul mâinii cură-n picuri apa  
Cum macină istoria milenii  
Și trec prin mintea Sfinxului vedenii  
Că pentru muritori e-nchisă trapa**

**În truda muncitorului cu sapa  
Și-n lacrima pioasă de la denii-i  
Ceva din mângâierile Selenii  
Întrezărită când închidem pleoapa**

**Și vălurite pânzele lichide  
Asemeni sunt Istoriei dell'Arte  
Ori ilustrațiilor dintr-o carte  
Semnate melancolic de Jiquide –  
Din podul palmei în căușul humii:  
Povestea veche, de-nceput a lumii**

## Întâlnirea eminetelor

*Interior de vilă florentină  
Cu Rembrandt pe pereți și vinuri rare  
Splendori din depărtatele Buhare  
Și muzici strecurate în surdină*

*Extatice statui cerșind lumină  
Și de la ceruri mută implorare  
Pentru aceeași vinovată stare  
De condamnat privind o ghilotină*

*Mesenii beau din cupele burgunde  
Distincția coboară lin din lustre  
Pe fețele blazate și ilustre,  
Pe degetele cu inel, rotunde  
Pe fumul care macină havane  
Când ei întind istoriei capcane  
Roza martor*

*În vaza mea marmorean o roză  
Îndeamnă la nocturne meditații  
Efluvii de parfum și incantații  
În vremurile pline de nevroză*

*Se vând pe stradă droguri câte-o doză  
Scaune-nalte-și cumpăr' vinovații  
De milă îșiucid copiii, tații  
Punându-le pe piept câte-o mimoză*

*Privesc adânc și mă golesc de mine  
Gândindu-mă în locul ei ce-aș face  
La fel de efemer sub carapace  
Și-n tija care-a prins să se calcine,  
Însemn herald pe stemele regale  
Și martor la sonete inegale*

## Maladie

*Eu sufăr de cuvintele frumoase  
Și pline de mai multe înțelesuri  
Cum plutesc deasupra peste șesuri  
Și oratoru-n straiul lui le coase*

*Dar nu-s pepite din adâncuri scoase  
Să decoreze nu știu ce eresuri  
Doar parlagiii – niscai interesuri  
Când merg la vânători după foloase*

*Și luptă căpetenii de armate  
Să le supui, e-o-ntreagă aventură  
Izbânzile – războinicu-n armură*

**Pe degetele mâinii le socoate  
Și trec secrete slovele rivale  
Cu neștiute muzici triumfale**

### **Somnambulism**

**Cunosc atâtea geamuri de la blocuri  
La care-n timpul nopții văd lumină  
Ferestrele tenebrelor din mină  
De ziduri agățate ca brelocuri**

**Stau ancorate navele la docuri  
În care vânturi bat cu calamină  
Pavilioanele bătrâne se înclină  
Și plânge noaptea, marea în ghiocuri**

**Mi-ar place să vă știu pe toți în parte  
Să vă citesc în liniile palmei  
Cum duci la iesle hrană unui cal, mei  
Și-apoi în patru vânturi să te poarte  
Ca un mesaj spre orizonturi, larg  
Cu ultima speranță la catarag!**

### **Obsedanta cosmoqonie**

**Cum ard în noapte stelele puzderii  
Străluminând bătrâna noastră boltă  
Mai multe în cereasca lor recoltă  
Ca-n cartea de istorie, imperii**

**Un uriaș pe capul căru perii  
Nici gândul în fantastica lui boltă  
Nu reușește-ai număra; involtă  
Căderea lui pe Terra în mizerii**

**Pulsează în eter atâtea astre  
Că noi din câte-avem simțuri oloage  
Nu mai găsim în lume cataloage  
Să-și iee câte-un număr în cadastru;  
Dar dincolo de ele ce e oare:  
Numai un gol imens care te doare?!**

### **Biserica**

**O-nconjuraseră din zori panouri  
Buldozere-așteptând s-o demoleze  
Cu demonii urcați pe metereze  
Clădite din morminte și cavouri**

**În jurul lor cernitele halouri:**

**Privește CEL-DE-SUS ce-o să urmeze  
Lucrarea Ta închisă-n paranteze,  
Și fiii Tăi îți pregătesc cadouri!**

**Dar s-a-ntâmpat, știți singuri, o minune  
Când a căzut statuia de pe soclu  
Și ciob cu ciob culeasă de un cioclu  
Zvârlită-apoi cum fu într-o genune  
Căci toate trec: și ceruri și pământul  
Dar neclintit în veci li e CUVÂNTUL!**

### **Perspectiva exilării**

**De m-ați fi exilat în vreo sahară  
Printr-o manevră cât de cât abilă  
Să-mi fie sete, dor de vreo cămilă  
Unde-i atât de scumpă, apa chioară**

**S-aud în noapte regele cum zbiară –  
Vreun leu degenerat și plin de silă  
Să n-am un body-guard sau o gorilă  
Să-i dea cu spray, să-l facă de ocară,**

**Muream de ciudă. Dar avea să-mi treacă:  
Mă adaptam cu ziua la căldură  
Că omul toate, toate le îndură  
Își scoate traiul și din piatră seacă  
Și după ce mă vindecam de groază  
Săpam în mine, până dam de-o oază**

### **Soarta ca o funie-mpletită**

**Un ins rival s-a rupt din mine parcă  
Și-asist neputincios la dedublare:  
Doi megieși care-au pornit pe mare  
Și nu mai au în pace, loc în barcă**

**Voit o parte cere îndurare  
La câte-s poftă. Alta se descarcă  
De lestul moștenit. Și ambii par că  
În jos vrea unul, celălalt să zboare**

**Dar nimeni n-a putut ca să-l dezlege  
Nici Alexandru măiestritul nod  
Ascuns destinul. Cheile de cod  
Și veșnica enigmă de-a alege  
Între un plus și-un minus: Adâncime  
Lumină-ntr-unu'-ntraltu,-ntunecime!**

### **Iarăși poezii**

*Poeții calea dacă și-o aflară  
Își dezagregă propria lor stare  
Deținători de vise funciare  
Din stirpe veche și nobiliară*

*Mai mari ca regii de odinioară  
Și de la care nu cereau iertare  
Imperiile lor căci fiecare  
Le câștigau c-un cântec de vioară*

*La marginea dintre neant și vise  
Necontestații suverani de albe  
Preludii și comori, făcându-și salbe  
Din cântecele păsării ucise  
Trăiesc și cuceresc o lume-ntreagă  
Și mor când vine viața să-i aleagă*

### Cimitirul marin

*Își plânge marea marinarii, morții  
Și plânsu-l duc sirene disperate  
Spre zodia pe care o străbate  
Un înger care stă în fața porții*

*Așa le fuse poate datul sorții  
Fortuna alte punți să le arate  
Ispititoare zâne și palate  
Pe fiecare cum căzură sorții*

*Talazul țărnuț străbătând în noapte  
Și gemete de dincolo de praguri  
Își taie calea perlele șiraguri  
Prin vama suferințelor în șoapte  
Și alții cad la rândul lor prin trapă  
În veșnic cimitirele de apă*

### Lebedele ucigăse

*Motto: Există o specie de lebede, obținută prin  
mutații genetice, care atacă avioanele (presa)*

*Feriți-vă de lebede! Duiioase  
Și blânde cum le știm aici pe lacuri  
La înălțimi vor trece la atacuri  
Deși nu sunt dotate cu focoase*

*Lor nu le intră temerile-n oase  
Ca niște kamikaze fără tracuri  
Să vezi când se zburlește vântu-n fracuri  
Cogeamitele Boeing, în impas e*

*Le-a programat nu'ș cine adn-ul*

**Temut sindromul lor, sinucigașul  
Că vii și-aduni Concorde-ul cu fărâșul  
Dar vina-n cromozomi e și-n nucleul  
Și-acelui ce le-a scos din heleșteul  
De lângă mori. Ce criminal, nănașul!**

### **În așteptare**

**Adio poezie, trei sertare  
Am îndesat cu vârf și cu tot sârgul  
Că nici nu știu cum mai arată târgul  
De când m-ai condamnat la izolare**

**Musteau de sevă slovele în pârgul  
Acelei dimineți senine-n care  
Cu toamne dulci și cu gutui amare  
De când, naiv, făcui cu tine târgul**

**La ce-mi sluji dar, recuzită, trudă?  
Mor fluturii la fel pe câte-o lampă  
Orbecăind în lumea asta chioampă;  
Zadarnic trage omu-n ham, asudă  
Atâta cât în viață-i este partea  
Și tot nepregătit îl prinde moartea!**

### **Ringurile incomode**

**Îngustă viață, dublă poluare  
În care am căzut ca într-o cursă;  
Atunci când ești și victimă și sursă  
Cu-atât mai tragică e-o condamnare**

**Zadarnic căutăm o rezolvare  
Când apa din urcioare este scursă  
Se-apropie scadența. Și parcursă  
Excepția de excomunicare**

**Atâta nedreptate e în noi  
Că ridicați de astăzi împotrivă  
Nu mai avem nici o, măcar, naivă  
Justificare în acest război  
În care suntem parte vinovată  
Și Tu din ceruri tot ne mai rabzi, TATĂ!**

### **Căutarea continuă**

**Acuz o dureroasă amintire  
Nedrepte lucruri sau voit betege,  
Când bobul de neghină se alege,  
Instanța dă verdict de rătăcire**

**Mai bântuie și azi o despărțire  
În felurite patimi după lege  
Pe care soarta vine să le lege  
De una și aceeași amăgire**

**Natură mamă, iartă-ne că noi  
Ne-am ridicat de astăzi împotriva  
Și nu avem oricât e de naivă  
Justificare în acest război  
În care am căzut ca într-o cursă  
Deoprivă victimă și sursă!**

### **Cheltuire**

**Sunt propria mea sursă de risipă  
Și veșnic mă adun din renunțare  
Ca să constat și astăzi cu stupoare  
Că nici un spor în mers, nu se-nfiripă  
Și mie parc-aș vrea să-mi cer iertare  
Pentru atâta cheltuială-n pripă  
Simt universu-n mica mea aripă  
Vibrând și învățându-o să zboare**

**Înțelepciunea n-o aduc doar anii  
Nici dezlegarea nu e la-ndemână  
Și cine să ne treacă puntea până  
Acolo unde n-au valoare banii  
Când mai dorim și-n urmă să rămână  
Fiorul nostru tăinuit în dani?**

### **Când nimic nu ai de spus**

**Ce greu se cern cuvintele prin site  
Din cele fără rod sau doar injurii  
Să nu-ți răsară-n lanul bătăturii  
Alese flori, ci buruieni falite**

**Destinul lor, să fie surghiunite  
Pierdute prin deșerturi sau Asturii  
Despodobite sau pierzându-și nurii  
Pe dinăuntru, roase de termite**

**Mai greu să zugrăvești interioare  
Ce rupi din tine să sădești în ele  
Să strălucească auru-n inele,  
În bezna nopții, albe felinare  
Iar timpul cu cât trece să le-arate  
Mai tinere și pline de carate**

### **Ninsoare de aprilie**

**Mă uit pe geam și nu'ș ce păcăleală:  
La unsprezece-aprilie, ninsoare  
Că de făceam cu Dumnezeu prinsoare  
Pe timp frumos, pierdeam la potriveală**

**Fulgi mari în vălătucii de beteală  
Acoperind asfaltul de unsoare  
Și rănile pământului. Că doare  
În alb celest, o pată de cerneală**

**Aureole de copii ingenui  
Candoarea lor ascunsă-ntr-o privire  
Mustrare blândă-a cerului ce nu-i  
Decât o altă formă de iubire  
În timp ce eu privesc neverosimil  
Simboluri care nu pot să le-asimil**

### **Înainte de cădere**

**Gelatinoasă viață de meduză  
Și strânsă ca hârciogul-n binefaceri  
Cu baierele-nchise la prefaceri  
Pe tine toată lumea te acuză:**

**Pentru nevolnici ai ajuns obtuză  
De gumilastic pentru cei mai ageri  
Iar pe-ndărătnici îi închizi și-i maceri  
Doar pentru mine nu ai nici o scuză**

**Îți poartă nimbul cavalerii, cinul  
Amanta tuturor și-a nimănuia  
Pe cât de parfumată ca gutuia  
Și-n urmă mai amară ca pelinul  
Cu gardieni de pază la hotare  
Că mă gândesc de-acum la evadare**

### **Părerii de rău**

**La ceas târziu regretele mă-ncearcă  
Navigatorul solitar se teme  
Și plânge pentru aurul din steme  
Ce l-au prădat corsarii într-o barcă**

**Aristocrată lacrima. Devreme  
Din toate la-ndemână, ție parcă  
O mână de bulendre-ntr-o coșarcă  
Îți fuse partea. Noaptea să te cheme**

**Tinere iele. Farmece-ți auzul  
Și văzul să-ți închidă în castele  
Să nu poți povesti ce vezi în ele**

**Și toată viața să privești havuzul  
Fântânilor cu gresii pardosite  
Pe care ceilalți, le cred părăsite**

### **Vedeta**

**Sub fustă poartă două revolve,  
Pe-o mânecă, bine-ascuțit un șis  
Fiole cu otravă la revere  
Și geanta îi e plină cu hașis**

**La gât pe lăntișor, un glonț fetiș,  
Bărbații-ar face tot ce li s-ar cere  
Orice bravură sau aliș-veriș  
Să pună mâna pe-o așa muiere**

**Între sâni sistemul de alarmă  
Pentru situații de urgență,  
În chiloți, permisul de port-armă  
Și comutatorul de frecvență;  
Când joacă pe ecrane mici sau late  
Rămânem toți cu gurile căscate**

### **Modă**

**Trec pe rând pe scenă manechine  
În rochii transparente și de gală  
Răsună-acorduri dintr-o triumfală  
Ca în Hawaii sau sudul mării Chine**

**Sorb invitați alcoolurile fine  
Și-aleg în gând femeia ideală  
Cu care-ar face bucuros escală  
În junglă, bungalow sau Filipine**

**Cu decolteuri largi, adânci, rotunde  
Sub ochii lor de jar și brilante  
În ipocrite roluri de amante  
Fiorul poftei carnea când pătrunde  
Și se foiesc pe scaune în bolduri  
Când ele unduiesc obscen din șolduri**

### **Play back**

**În mai de unu' ne slăbeau din chingi  
De ziua celor harnici, fiecare  
leșind cu garderoba la plimbare  
Încolonați de pe la ora cincii**

**„Nu protestezi, nu mormăi, nu te-mpingi**

*Disciplină, ordine, rigoare  
Să simtă lumea că e sărbătoare  
Și toți odată să strigați lozinci”*

*Atunci el da extaziat din mână  
Suit pe niște scânduri la-nălțime  
Să-l vadă anonimii din mulțime  
Deși sta prost cu limba. Cea română...  
Oh, tinerețe ce nu iei în seamă  
La câte-ai fost în stare să dai vamă!*

### Pescarul

*Pe mal din zori cu undița în mână  
Și nemișcat ca semnul de-ntrebare  
Bătut de vânt și ploile cu sare  
Întoarcerea acasă și-o amână*

*Îl udă rău o burniță hapsână  
Dar el se încălzește-n gând la soare  
Și tot repetă-ntruna cu candoare:  
Reconfortant sfârșit de săptămână!*

*Ar fi ea bună poate-o ciorbă acră  
Din peștii care nu i-a prins el încă  
Răpit de bucuria lui adâncă  
Depart de nevastă și de soacră  
Și-nghite stoic glumele din trafic  
Pân-o intra-n atlasul geografic*

### Navigatorul solitar

*Ca Silvio Pelico-n închisoare  
M-am claustrat. Însă de bunăvoie  
Bărbos, hirsut și dacă strig: Aho!  
Mi-aduce-un corb la geamul meu o floare!*

*Când vezic la cât de multe nu ai voie  
Și chinga ți se strânge tot mai tare  
Reconvertit la sfânta abdicare  
Încerci să te salvezi la fel ca Noe*

*Mă-nchipui manevrând fragile vele  
Prin toată lumea după rime care  
Să-mi dea esențe de parfumuri rare  
La bordul mcii mele caravele,  
Precum corsarii-n vremile de aur  
Când viața și-o jucau pentr-un tezaur*

### Cârțița

**Când cazi de ghinion din trapă-n trapă  
Alunecând pe funii de lumină  
Și toboganul ți se tot înclină  
Pentru-n motiv sau altul care-ți scapă,**

**Deschizi un zăcământ de caolină  
Cu transportoare, sorburi și supapă  
Când cei de sus se pierd într-o agapă  
Lungită pân-la ceas de lună plină**

**Planeta are-o viață de subsol  
În cronici de grafit și asfaltită;  
Ce fericit se gustă dintr-o pită  
Ce n-o obții pe bon la protocol  
Și sapi de-un veac sperând în evadare  
Cu lanțuri și ghiuleaua la picioare**

### **Caracatita**

**Slujbaș mărunt, să-ți vezi dregătoria  
Sub lăcomite brațe-n carapace  
Să n-ai nerușinării ce-i mai face  
Ca un păianjen prins în sforăria:**

**Ciubuc, șampilă, viza, primăria  
Proteguît de legi într-o găoace  
De zâmbetele unsuros opace  
Să nu-ți mai spele nimeni murdăria**

**Privește rușinându-te-n oglindă  
Nu meriți de la oameni ziua bună  
Disprețul este singura arvună  
Zvirlită în obraz ca o colindă  
Pe nimeni cât nu poți privi în față  
Și camarila totuși te răsfață**

### **Viață închisă**

**Trăim mai abitir ca-ntr-o conservă  
Ermetizată după fâlțuire  
Și nu poți evada pe nicăire  
Din disperare fie sau din vervă**

**O viață eșuată ca o servă  
Într-un salon baroc din amintire  
Cu muzici susurate din clavire  
Și patronate tainic de-o Minervă**

**Noi nu avem principii, doar pretenții  
Noi nu urcăm, ci coborâm întruna  
Deviza noastră singură e una:**

**Să promoveze numai repetenții  
Iar cine nu-i cu noi, e împotriva  
Și, la rebuturi, că avem o stivă!**

### **Ca pasărea Phoenix**

**„Ne-am stins de mult, ne-am stins de mult, ne-am stins!”  
A zis poetul. Atât-amărăciune  
A prins cu veacu-n noi să se adune  
Că geru-n trupuri greu ni s-a prelins**

**Cum arde doru-n fiecare ins  
Sau când plesnește ultima din strune  
Cazi în genunchi. Înălță-o rugăciune  
Cum ciocârlia zborul și-a atins**

**Pe fiecare câte o surpriză  
L-așteaptă după o neștiută lege  
Și din hățișurile zilei se alege  
Cu partea ce-i revine dintr-o criză  
Dincolo de care nu se trece  
Ca un tabu cu algoritmu-i rece**

### **Furtună**

**Trec norii mari de vată pe la geamuri  
Cabana îmbrăcată într-o haină  
De ceață plumburie ca o taină  
Mărunte scame atârând de ramuri**

**Înghite hăul rânduri, rânduri flamuri  
Rivalii-nfrânți, oștirile se caină  
Fug păsări speriate care-ngaimă  
Pe limba lor tulburătoare blamuri**

**Furtuna-mpinge bolovani de-a dura  
Închipuind dragoni ori zmei cu fală  
Pe bidivii de câlți ce dau năvală  
Din Alicante în Estremadura  
Această bătălie regizată  
Dintr-o poveste de demult uitată**

### **Diseminare**

**Când ți se varsă cupa de prea-plinul  
Ce-l porți în suflet dând pe dinafară,  
Îți chemi azilul dintr-o primăvară  
Și talgerul balanțelor, înclinu-l**

**Simți un șuvoi interior ca Rhinul**

**Zăgazurile toate cum doboară  
Dar și un cântec straniu de vioară  
Înfiorat și rece ca destinul**

**Ai să privești străin la toate cele  
Ce se desprind din carnea ta fragilă  
Și peste care-apasă greu o grilă  
Când paznicii de poduri la castele  
Își torn din damigene vinul dulce  
Și merg la braț cu noaptea să se culce**

### **Ora de vară**

**La ora șase, noi vom spune șapte  
Cum ar pocni un scamator din dește  
Și dacă totuși noi greșim, firește  
Leșim din ziuă și intrăm în noapte**

**Să judeci robul numai după fapte  
Rostind sentința să nu-l strângi în clește  
Bătrânul scrib dacă nesocotește  
Că orișice frustrare, doar un rapt e**

**Vom comanda planetelor albastre  
Să-și schimbe înainte orologiul  
Și-om recompune ode la elogiul  
Pentru orchestre cosmice sihastre  
Și mai departe să ne ierte Domnul  
De nu ne-o prinde, mai teluric, somnul**

### **Viață dormită**

**Dormim prea mult în viață, asta este  
La serviciu sau în drum spre casă  
Mania asta care nu ne lasă  
Dormim călare și ne facem feste**

**De unde bat, dar, vânturile-aceste?  
Tăcerea-n jurul nostru ne apasă  
Se nărăvește groful la melasă  
Și nu mai vrea, catâr, să treacă peste**

**În noaptea bântuită de inceste  
S-a depus grăsimea pe carcasă  
Ne trage lestu-n jos și ne apasă  
Dar și aici mai este o poveste:  
Cu cât mai mult ne crește greutatea,  
Cu-atât ne declasează și cetatea**

### **Cămașa**

**Cum stă întortocheată pe un scaun  
Cu dungi boțite, mută implorare  
Și goală de substanță, îmi apare  
Ca un mister peste spătarul braun**

**Sătulă omenirea de rigoare  
La fel de greu și pentru om sau faun  
De la copii precoce până la un  
Bătrân intoxicat de disperare**

**Ascunde câte tâlcuri întâmplarea  
Contorsiuni subtile ca la yoga  
În viață suferința face voga  
Și biciul greu, atinge des spinarea  
Simbol ermetic, dincolo de fire  
Cu brațele întinse-a răstignire**

### **Veșnic ascuns**

**Rarefați prin aerul de gală  
Am evadat zburând ca niște fluturi  
Polenul de pe aripi când îl scuturi  
Și crizanteme, lacrimile spală**

**Vigilența nu ne-o mai înșeală  
Oricâte-n urmă am lăsat rebuturi  
În mărginite viețile de buturi  
La ușa templului stă o vestală**

**Același orizont spălat de veacuri  
În lumea noastră plină de nimicuri  
Și ticuri enunțate cu tipicuri  
De domni distinși cu barbișon și fracuri  
Ce-nnoadă și deznoadă șiretlicuri  
Și care, mă scuzați, sunt niște fleacuri**

### **Re-nasterea**

**Epistola de dincolo de moarte  
Când o veni iubito, mesagerul  
Să nu-l întrebi de mă cuprinde gerul  
Ori cât pot cei de dincolo să poarte**

**Ni s-a umplut cazanul pân-la toarte  
Dar ce înalt și milostiv e cerul  
În fața milei se înmoaie fierul  
Ca după merit toți să avem parte**

**Citește-i din privire scurt răvașul  
Că noi avem de dus aceeași cruce  
Și-oricât de greu ți-ar fi văzându-l tu, ce**

**Te zbați prin labirint după sălașul,  
După limanul dătător de pace  
Să afli toate drumurile-ncoace**

### **ADDENDA**

**(sonete din afara volumului)**

#### **Sunt zile**

**Sunt zile când n-am chef de nici o treabă  
Și gândul zboară numai îndărăt  
Peste întinderi albe de omăt  
De unde nu vreau să mă-ntorc în grabă**

**De mine nimeni, peste gard, nu-ntreabă  
De trai ușor sau greu, dacă mă-mbăt,  
Dacă petrec sau dacă mă desfăt  
Sau dacă-mi atâră ștreangul de vreo scoabă;**

**Mi-au prins încheieturile rugină  
Picioarele-mi sunt grele cum e plumbul  
De parcă m-aș rostogoli ca bumbul  
Și-aștept (de unde?) ajutor să-mi vină  
Dar nu mă las, nici vreau să-ngenunchez  
Cât mai am un suflet și un crez!**

#### **Iubirea de pământ**

**Pământul de-ai putea să-l strângi la piept  
Ca pe un bun al tău ce-ți aparține  
De parcă s-ar fi rupt cândva din tine  
Și îl revendici după cum e drept**

**Îmbrățișez câmpia și aștept  
Să-mi pulseze sângele în vine  
Ca seva din adânc și rădăcini. E  
O smerită penitență de adept**

**Să-i ascuți tăcerea simulată  
Și să plângi de i-ai făcut vreun rău  
Rana lui s-o simți în pieptul tău  
Ca dragostea dintre copil și tată:  
De la-nceputul lumii pân-acum  
Și buni și răi, pe coaja lui crescum!**

#### **Ultima chemare**

**Îmi acord răgazul câteva minute  
Gândurile șuvoi curg pe tobogan  
Disperarea ciute vin și pasc în lan**

**La vechile riduri, adăugând cute**

**Cât e suferință și cât e virtute  
Dați-mi o oglindă sau un paravan  
Zbate-se o viață omul în arcan  
Pentru două trei, note mai acute**

**Când mă credeam tare, m-am văzut mai slab  
Gândul tot la tine, îmi trimit iubito  
Câtă mai am vreme, dați-mi să achit o,  
Datorie veche la un pârcălab  
Importanță restul dacă nu mai are  
Să mă prindă-n post, ultima chemare**

### **Seara de adio**

**Dansează bătrâna actriță  
Rolul din urmă îl trece cu brio  
Seara aceasta e cea de adio  
Uscată e ramura sfântă de viță**

**Cum curge clepsidra! O biată hangiță  
Debutantă la bar, într-un trio  
Succese, turnee la Roma, la Rio  
Și azi mai păstrează,-aceeași rochiță...**

**Anii i-au nins pe tâmpile omături  
Cristalul din cupă cum l-ar mai sparge  
Cad pânzele moarte de pe catarge  
Și-aude cum soarta îi spune: În lături!  
Aplaudă sala. E ultimul bis  
Și cade cortina peste-un abis...**

### **Un țânțar**

**Un țânțar nu mă lasă noaptea să dorm  
C-un bâzâit solemn ca de gavotă  
Din sânge îmi cere zilnic o cotă  
Și cumulat, supliciul e enorm**

**În lemn de paltin l-aș ciopli, mascotă  
De n-ar ieși vampirul prea diform  
S-ajung să-mi dau, la nas, cu cloroform  
Și-n urmă să se ducă la popotă!**

**Dar cum îmi află nasul pe-ntuneric  
Că-l perforează fără pic de jenă  
Cu acul lui minuscul de antenă  
Ca-n filmele de groază pe generic  
Că-mi amintesc o droaie de sudalme  
Și-ajung să-mi trag, de bunăvoie, palme**

### **Să ne iubim**

**Hai să ne iubim ca doi astenici  
Cu simțul datoriei gratulate  
E ultimul din câte postulate  
Am sădit în carnea noastră stenici**

**Să spună lumea, dacă n-om fi vrednici  
De stresul și de patimile toate  
Pe care le-or plăti urmașii-n rate  
Pe cât le suntem, în pășanii, sfetnici**

**Să ne iubim pe-o pătură cu planul  
Dă-mi barbituricele ce le ai în mână  
Și cu calculatorul la-ndemână  
Să socotim de mai trăim la anul  
Ascunși de lume-n nervii periferici  
Sătui de viață ca niște astenici!  
**Podoabele iubirii****

**Din vorbele care ne înconjoară  
Aș vrea să-ți fac, iubito, o cunună  
Meșteșugită sau inoportună  
Și nu doar să ți-o cos așa-ntr-o doară**

**Nu stingi cu apă patima nebună  
Vulcanii se aprind doar prima oară  
Căderea precum zborul, înfioară  
Pe care soarta pururi le răzbună**

**„Vedetele” aleargă după clipuri  
În ambasade fluturi vin solie  
Nu-i trebuie iubirii nici o ie  
La cari să se holbeze alte chipuri  
Dar nici podoabe false și nici artă  
Ca s-o prezinte vie, când e moartă**

### **Sucesc comutatorul**

**Sucesc comutatorul: întuneric!  
Mă dumiresc, e pană de curent  
Și-mi întorc aplombul aferent  
Coborând dintr-un ținut eteric**

**Și totuși mă încumet să desferic  
Secretele oricât de influent  
Îmi este stagiul de re-petent  
În universul nostru-acesta, sferic**

**Și ce privesc acolo mi se șterge  
De pe retină ochii când deschid  
Iar zorile despart precum un zid**

**O lume de o alta ce-o premerge,  
Pe care-o vedem și-o simțim aieve  
Dar nimenea nu poate s-o releve!**

### **Mă mai trezesc**

**Mă mai trezesc și eu în câte-o noapte  
Să beau de pildă un pahar cu apă  
Și amănuntul veșnic care-mi scapă  
Că sunt tot singur, îmi e spus în șoapte**

**Și toate îndoielile inapte  
Să mă-mpingă ziua-ntr-o atrapă  
Câștigă-n rezonanță și tot sapă  
Atâtea gropi pentru atâtea fapte**

**Dar nu mă las. Și nu mă dau bătut  
Nici nu accept insinuări, averse  
La toate sforăriile adverse  
Le dau cu tifta și le strig: Kaput!  
Și iarăși toate-n jur redevin calme  
Perdelele foșnesc. Și bat din palme!**

### **O ceașcă de cafea I**

**O ceașcă de cafea. Vreau s-o degust  
La adăpost de intrigi pe terasă  
Că începând de astăzi nu-mi mai pasă  
Oricât s-ar face drumul mai îngust**

**M-am născut c-un optimism robust  
Dar orice stângăcie mă apasă  
Înscriind pe fiece grimasă  
Atâta neputință și dezgust**

**I-am acordat virtuți nebănuite  
Și chiar pe dumneavoastră vă invit  
Onorându-mi compania, chit  
Că la masa noastră pasămite  
Nu dezlegăm nici partea, nici întregul  
Să poți să spui: Pe cel mai bun alegu-!**

### **O ceașcă de cafea II**

**Dați-mi vă rog, o ceașcă de cafea  
Am devenit imun la orice drog  
La toată spuza vremii și la smog  
Și la ipocrizia ei de catifea**

**Nu mai dau sfaturi ca un demagog**

**Și senectutea-i bună la ceva  
Flăcările ce țâșnesc din ea  
Și vechile acuze, le abrog;**

**Una mică, neagră și fierbinte  
Să-mi pună hergheliile-n mișcare  
Și dacă n-am cules învățăminte,  
Că viața e cum e și, nu cum pare  
Atât cât fu s-alerg în calea muzii  
Și-n loc de roade, să culeg iluzii...**

### **Un ceai**

**Un ceai rusesc sau unul din Chitai  
Adus cu caravane de cămile  
In cești de porțelan pe care vi le  
Ofer la degustare în serai**

**Ajuns la nodul gordian, îl tai  
Veți savura aromele subtile  
Îl beau în zbor moderne escadriile  
Dar și milionarii din Dubai**

**Coroanele întâielor regate  
Îl trimiteau ca un zălog de pace  
(Securea de război sub carapace)  
Pe mări și pe oceane cu fregate,  
Spre câte țări în lume sunt, solie  
Dorința lor și-a noastră, să se știe!**

### **Această zi**

**Această zi de tevatură plină  
Când n-am cu cine un cuvânt să schimb  
Prin camerele vieții mă tot plimb  
Balanța lumii, spre absurd se-nclină**

**Simt printre degete curgând făină  
Ciudată moară măcinând și timp  
Frânturile care-au rămas dintr-un olimp  
Pe o hârtie de tipar, velină**

**Oglinzile, oglinzi reflectă, ziduri  
De ce-ai voit în ele să te-nsinguri  
Când luptele se dau numai în ringuri  
Și fețele învingătorilor au riduri?!  
Asumă-ți băcăliile rămase  
Cu ultimul ecou ascuns în oase!**

### **Mă las robii**

**Mă las robit de liniște-n odaie  
Și mă cufund de voie în lectură  
Aleg ținuturi unde-și petrecură  
Conquistadorii vremea în războaie**

**Un țărâit de greieri noaptea cură  
Din tavane amintind a ploaie  
Și lucrurile împrejurul meu se-nmoaie  
Intrând aieva în literatură**

**Această investiție aparte  
Și susurând duios ca o vioară  
Recordurile lumii le doboară:  
Doar să-ntinzi mâna și să iei o carte:  
Voința proclamată ca stăpână,  
Cât zborul îți mai e la îndemână!**

### **Beligerantă**

**Stau două împotriva, metereze  
Pline de archebuze și baliste  
Și cât va fi acestea să reziste,  
Asediul mai poate să dureze**

**Fanii nu mai flutură batiste  
Provocări nu pot să mai lezeze  
Că tot mai bună supă de orez, e  
Și cronica oricărei zile triste**

**Înverșunarea ne-a adus aproape  
Ochii noștri altfel astăzi văd  
La fel de vinovați pentr-un prăpăd  
În care singuri ne găteam atrape  
Dorindu-ne s-avem zile mai bune  
Cu-atata lipsă de înțelepciune!**

### **Onor sonet**

**Lui Ovidiu Constantinescu**

**Te văd maestru, prof la vreo catedră  
Dând sfaturi la nevârșnici să urmeze  
Chemări înaripate de simeze  
Ori să iubească-n taină câte-o Fedră**

**Dar libertinii nu știu de asceze  
Eu n-am la poliedru, poliedră  
Iar mulțumirea pentru un aed ră-  
mâne doar cât știe să vibreze**

**Și cum să mai iubească ei sonetul  
Când ți l-ai asumat ca integrală?  
Mă uit la apa ploii cum le spală  
statuile. Și-mi vine să plâng bietul  
Că scot batista și le șterg în pripă  
Terorizat să nu facă vreo gripă**

**xxxxxxxxxx**